

Kolovratský ZPRAVODAJ

číslo
3/2016

ČTVRTLETNÍK MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA-KOLOVRATY

■ Magistrát
hledá peníze
na novou školu

■ Rekonstrukce
ulic se stihne
ještě letos

■ Kandidáti
do senátu podpoří
školu i obchvat

■ Domácí škola je
pro odvážné rodiče

■ Miloslav Polcar
představuje
svou tvorbu

■ Historik a řezbář
Antonín Benčík
vzpomíná
na Pražské jaro

■ Věžička kostela
sv. Ondřeje je opět
jako nová

V první zářijovou sobotu si mohli návštěvníci Dnů plných zdraví vyzkoušet v tělocvičně školy pár rehabilitačních cviků pod vedením ortopeda MUDr. Richarda Smiška (na fotografii vlevo), zatímco Mgr. et Mgr. Veronika Víchová se věnovala relaxačním technikám. Koordinátorka projektu Mgr. et Bc. Erika Havlasová (na fotografii vpravo) předvedla zájemcům, jak správně chodit ve stylu „nordic walking“.

Druhé sobotní odpoledne v Infocentru s knihovnou bylo zaměřeno na prevenci civilizačních chorob s Ing. Martinem Pávkem a také na trendy či mýty ve výživě. O tomto tématu pohovořila prof. Ing. Jana Dostálová, CSc. (na fotografii vpravo).

Tématem třetího dne bylo onemocnění zraku a chrupu. Zájemcům o odbornou radu se věnovali MUDr. Pavel Diblík, MBA (vlevo) a dentální hygienistka Ing. Petra Šrůtková (vpravo).
foto Pavel Klikar

Obsah

Slovo starosty a jeho zástupkyně	3
Informace z městské části	4
Rozvoj obce	5–7
Volby do senátu	8–9
Životní prostředí	10
Kolovratští hasiči	12
Začala škola	13
Domácí vzdělávání	14–15
Léto v Lipanech a v Kolovratech	16–17
Vzpomínka na Jiřího Kadluse	17
Kolovratští výtvarníci (Miloslav Polcar)	18–19
Rozhovor s osobností (Antonín Benčík)	20–21
Péče o památky	22
Příroda a my/Volný čas	23
Sport	24–25
Inzerce	26–27

Editorial

Milí čtenáři,

to, že v Kolovratech se pořád něco děje, je už samozřejmostí. Téměř každý den si můžete jít zacvičit či zasportovat, ob týden dva je nějaká hezká

akce pro maminky s malými dětmi, měsíc co měsíc se konají vernisáže výstav i různé přednášky a na podzim nebo na jaře koncerty či sportovní klání. Aby toho nebylo málo, přibýly dvě nové akce, které mají zaděláno na tradici.

Novinkou byly zářijové Dny plné zdraví, naplněné přednáškami, radami, konzultacemi, měřeními, ukázkami, předváděním, testováním či cvičením – a to vše pod vedením odborníků na zdravý životní styl. Jedno ze tří sobotních odpolední se prolulo s Pochodem za Karlem IV. Poutníci totiž měli sraz v atriu a tak někteří stihli nakouknout i do Infocentra s knihovnou, kde se právě rozebíraly mýty o zdravé výživě.

Stejně tomu bylo i o týden později, kdy se v atriu a na přilehlém prostranství konaly sousedské slavnosti existující už jedenáct let pod názvem Zažít město jinak. Kolovraty se tak poprvé připojily k městům a obcím, které komunitní život podporují. Slavnosti plné zábavy, sportování, hudby či gastronomických zážitků se jen v Praze konaly na 66 místech, v republice se pak přidali nadšenci ze tří desítek měst.

Ti, kteří se nenechali odradit nejistým sobotním počasím a vypravili se ven, získali i v tento den dva zážitky v jednom. Pokud zamířili přímo do infocentra, mohli si nechat udělat zrakový test a také se ujistit, že mají dentální hygienu dostatečně osvojenou. Když k tomu správně odpověděli na kvízové otázky, dostali sladkou, avšak zdravou odměnu. Venku pak mohli ochutnat třeba levandulovou limonádu, domácí sušenky s cereáliemi anebo dobře naložený hermelín od svého souseda. Děti se vyřádily při slalomu či u graffitičké stěny a když se spustil déšť, tančechtiví návštěvníci se přesunuli zpátky do infocentra. Hezký příklad, jak se mohou dvě různorodé akce doplňovat a jejich organizátoři respektovat. Se sousedskou pomocí si příští rok můžeme troufnout třeba na „street party“.

Příjemné babí léto přeje

Blanka Oujezdská, šéfredaktorka

Úvodník starosty

Vázení spoluobčané,

srdečně Vás zdravím po uplynulém létě. Ve svém minulém úvodníku jsem psal o připravované opravě ulice Přátelství. V červnu a červenci proběhla jednání, která opravu silnice mezi Uhříněvsi a městem Říčany posunula o několik měsíců. Důvodem jsou nevyjasněné objízdné trasy. Předložený návrh nebyl pro mě přijatelný, jelikož zhuštění dopravy v ulici Mírová by znamenalo ohrožení dětí, které ráno přicházejí do školy, a navýšení emisí v centru Kolovrat.

Společně s OSI (Odborem strategických investic hlavního města Prahy) jsme v létě připravovali zadání soutěže na projektovou dokumentaci pro novou školu, která má vzniknout v lokalitě Na Července. Konkrétní vypsání soutěže by mělo být v říjnu, tak doufám, že se přihlásí i architekti z Kolovrat a okolí. Vzhledem k třem až čtyřem paralelním třídám na prvním stupni považuji vznik nové školy za potřebný a jsem rád, že i radní na magistrátu už vědí o nezbytnosti výstavby. Je smutné, že za současného stavu se do tělocvičny nevejdou všechny zájmové aktivity. V letošním roce nemohou fungovat kroužky DDM, ubýly hodiny organizaci Sokol a dobrovolní hasiči musí svou fyzickou přípravu vykonávat jinde. Obdobně se nám stále zhoršuje problém s kuchyní a školní jídelnou, kde se již druhým rokem nemohou stravovat učitelé a děti nemají

na oběd dostatek času a potřebný klid. Všechny tyto problémy vyřeší výstavba nové školy.

Za další prioritu považuji opatření proti snížení negativních dopadů budoucího okruhu R511. Jde o to, aby v budoucnosti, až dálnice vznikne, nebyl v Kolovratech zvýšený hluk, emise a prach. Vzhledem k tomu, že v souvislosti s výstavbou okruhu někteří kandidáti do senátu prosazují hesla o vyhnání kamionů z Prahy, je evidentní jejich neznalost celé problematiky. Copak Kolovraty nejsou Praha? Ano, je jasné, že tu okruh bude, ale je také nutné dodržet všechna opatření, která byla v minulosti navržena, a nad jejich rámec rozšířit co nejvíce ploch lesů a zeleně. V případě, že vlastníte pozemky, které byste chtěli prodat městské části na zalesnění, neváhejte se mi ozvat.

V poslední době mě potěšilo, že se nám podařilo rozšířit spektrum akcí v Kolovratech. Dny plné zdraví, které proběhly v září, byly zcela novou akcí a jsem rád, že se povedly. Těším se, že se všichni potkáme na kolovratském adventním jarmarku, v sobotu 26. listopadu. Při této příležitosti bude tradičně rozsvícen vánoční strom.

S úctou

Mgr. Antonín Klecanda, starosta

Slovo zástupkyně starosty

Vázení spoluobčané, milí sousedé,

zdravím Vás po konci léta, které si, doufejme, dostatečně užily nejen děti k prázdninovým radovánkám, ale i dospělí. Ale neheleď na prázdniny a dovolené, pořád se něco děje.

Díky tomu, že se nám daří se zvýšeným úsilím získávat finanční prostředky z různých zdrojů (z grantů, z magistrátu apod.), lze mj. realizovat některé větší opravy a rekonstrukce. Vzhledem k tomu, že v předcházejícím období se naší městské části příliš nedařilo takové investiční prostředky do Kolovrat přitáhnout, lze pokládat za velký úspěch, že takto můžeme postupně uskutečňovat potřebné akce, na něž dlouhá léta nedošlo. Věnujeme se také „drobnější“ údržbě, jako jsou menší opravy na obecním majetku či mobilizaci, prořezání křovin nebo třeba čištění kanálů. Některé z nich jsou prováděny také po delší pauze. Takové činnosti nejsou na první pohled možná tolik vidět, ale jsou stejně tak potřebné. Cílem je, aby byly nadále vykonávány pokud možno pravidelně.

Podrobnější informace o některých investičních akcích, a nejen o nich, si můžete přečíst na dalších místech tohoto zpravodaje. Snažíme se z informací vybírat to podstatné. Pro někoho jsou možná některé věci již známé. Ale pokud naopak zrovna nemůžete nalézt odpověď na to, co vás momentálně zajímá, klidně se ptejte. Stejně tak jsem ráda za podněty či připomínky; jsou pro mě velmi cenné.

Přeji všem příjemné prožití podzimních dnů.

Mgr. Stanislava Bartošová, zástupkyně starosty

Vedení obce vnímá potřeby obyvatel Lipan

■ Začátkem srpna byly předloženy vedení MČ Praha-Kolovraty odpovědi lipanských občanů na dotazník týkající se zlepšení života obyvatel Lipan. Jako předávající zastupitelé byli podepsáni pod tímto souhrnem Miroslav Procházka a Jan Kolář. Celkem se jednalo o 7 bodů. Většina bodů v dotazníku se týká témat řešených dlouhodobě, která bývají i obsahem setkání s občany. Doplňujeme aktuální informace k těmto tématům.

Požární nádrž: Přeji si, aby byl prostor bývalé požární nádrže a okolí využíván a udržován jako centrum oddechu bez komerčního využívání a pronájmu třetím osobám.

Základní otázkou u bývalé požární nádrže je, co z ní chceme do budoucna mít. Otázka, kdo ji bude udržovat, je až následná. Nelze nikdy říct, že městská část je u všech nemovitostí ideálním správcem a má nejširší možnosti. Obdobně jako u sportovišť jsou městské části vyloučeny z žádostí o většinu dotací, ale sportovní klub či spolek žádat může; je tomu tak i u vodních ploch. Domníváme se tedy, že sdružení či spolek může být lepším provozovatelem této plochy v případě, že najde soulad s představou obyvatel Lipan o tom, jak má nádrž vypadat.

Prostor parkoviště: Přeji si, aby prostor části návsi (parkoviště a malé travnaté hřiště) byl upraven, využíván a udržován jako prostor pro konání kulturních, sportovních a osvětových akcí, jako prostor pro tržní místo a také jako prostor pro příležitostné parkování osobních automobilů návštěvníků Lipan.

Prostor, který se využívá jako parkoviště, nebyl k tomuto účelu vybudován městskou částí. V současné době je objednan projekt, na jehož základě bude prostor upraven.

Pěší propojení Lipan a Kolovrat: Upřednostňuji rychleji řešitelné a levnější vybudování provizorního bezpečnějšího pěšího propojení Lipan a Kolovrat (např. 1 – 1,5 m širokou mlatovou cestou) před dlouhodobě neřešenou variantou v podobě široké asfaltové cyklostezky vedle v minulosti vysázeného stromořadí (s plánovaným zábohem orné půdy cca 8 m).

Při jakémkoliv propojení Kolovrat a Lipan musí nejprve dojít k vypořádání majetkopráv-

ních vztahů u dotčených pozemků. To se týká jak chodníku, tak i cyklostezky nebo široké mlatové cesty. Bohužel ani na jedné ze stran stávající silnice neexistuje jasný souhlas všech majitelů.

V současnosti je vysoutěžen dodavatel projektové dokumentace a jsou propočteny zábery pro cyklostezku. Při projektování je rovněž zohledněno, kudy je z technických a dalších hledisek vedení cesty vhodné. Na Odboru technické vybavenosti Magistrátu hl.m. Prahy jsou připraveny prostředky pro realizaci chodníku s cyklostezkou a povede-li se dohoda s majiteli pozemků, může být stezka realizována. Je pravdou, že studie existuje od roku 2004, ale až v posledních dvou letech o realizaci usilovně jednáme.

Cyklostezka: Přeji si budoucí vhodné spojení obou obcí značenou cyklostezkou a zároveň žádám o zapojení prostoru Lipan do v současnosti připravovaného cyklogenerelu Kolovrat.

Připravovaný cyklogenerel je navržen pro celou Městskou část Praha-Kolovraty, tj. i pro Lipany. Na cyklostezku je v současné době vypracováván projekt (viz. předchozí bod).

Chodník v intravilánu: Přeji si, aby byl zhotoven a povrchově sjednocen chodník propojující prostor zastávky autobusu na návsi směrem na Kolovraty s chodníkem u kostela sv. Martina a dále až k příčnému pruhu na komunikaci do Kolovrat.

Městské části v Praze dostávají prostředky na provoz. Investiční akce jsou realizovány odbory a společnostmi magistrátu (Odbor technické vybavenosti, Odbor strategických investic, Technická správa komunikací). Jde-li o opravu chodníků, realizuje to majitel, tj. ve většině případů městská část. Realizace nových chodníků je pak záležitostí Magistrátu hl.m. Prahy.

MHD v Lipanech: Přeji si, aby spojení MHD mezi Lipany, Kolovraty a Uhříněvesí probíhalo v intervalech alespoň 1x za půl hodiny v dopravní špičce a 1x za hodinu v dopravním sedle, a to i o víkendech a svátcích.

Spojení mezi Kolovraty a Lipany je podle dopravního průzkumu od ROPIDu velmi málo využíváno. V minulosti jsme několikrát jednali o navýšení spojů. Obdobně jsme jednali o požadavku „okružní“ 265: linka by nekončila v Lipanech ani v Kolovratech, ale pokračovala by k nádraží Uhříněves, a tím by se zvýšila její obsazenost. Nyní jezdí linka 265 v podstatě prázdná, obdobně i vložené spoje linky 267 v úseku Kolovraty – nádraží Uhříněves. Zatraktivnění linky a vytvoření oboustranného propojení by zlepšilo i dopravní dostupnost dětí do škol, jelikož linka by jezdila k Základní škole bratří Jandusů.

Zpětná vazba: Požaduji na vedení MČ Praha-Kolovraty, aby akceptovalo tyto i další návrhy občanů Lipan a návrhy Komise pro Lipany, zapracovávalo tyto návrhy do plánu údržby a investic MČ a nečinilo samostatně kroky za zády občanů Lipan. Žádám o informování občanů Lipan především prostřednictvím Komise pro Lipany.

Komise jsou dle zákona poradním orgánem starosty. K informování občanů slouží především Kolovratský zpravodaj, internetové stránky a pravidelná setkávání. S dotazy se lze rovněž obracet přímo na zástupce městské části či na úřad.

Vedení Městské části Praha Kolovraty zdůrazňuje, že vnímá potřeby Lipan a že se snaží všemi možnými způsoby odstraňovat nedostatky a rozvíjet citlivým způsobem potenciál této části naší obce. -red-

foto: Filip Novák

Názor zastupitele

Vážení čtenáři,

omezený tiskový prostor pro zastupitele neumožňuje plnohodnotné vyjádření názoru na dění v obci. Svá stanoviska zveřejňuji na webových stránkách SNK PRO OBEC, které naleznete na adrese www.proobeclipany.cz

Miroslav Procházka

Redakční poznámka:

Dle Statutu Kolovratského zpravodaje, který byl schválený Zastupitelstvem MČ Praha-Kolovraty dne 24. 6. 2015, má každý zastupitel možnost otištění příspěvku v rozsahu jedné normostrany (1 normostrana = 1 800 znaků).

Pražský magistrát s výstavbou školy počítá

■ **Připravované výběrové řízení na projektovou dokumentaci k nové škole, plánovaná spolupráce s investorem areálu koupaliště, údržba objektů a opravy silnic, ale také dostavba Pražského silničního okruhu – to jsou některá z témat, o nichž podrobněji referují starosta Antonín Klecanda a jeho zástupkyně Stanislava Bartošová.**

Léto je ideální dobou pro stavební práce, opravy či údržbu objektů a vnitřních zařízení. Ve staré budově školy byla o prázdninách nainstalována klimatizace ve dvou podkrovních učebnách a v kabinetu. Můžete zmínit podrobnosti?

Klimatizaci do podkrovních učeben škola požadovala několik let, bohužel těmto požadavkům nikdy nebylo vyhověno. V učebnách převyšovala teplota přípustné normy a dětem se dělalo špatně. Problém se částečně vyřešil zateplením objektu. Nicméně v červnu převyšovala teplota 30 stupňů, což nejsou ideální podmínky pro výuku. Proto jsme v létě nechali nainstalovat do učeben klimatizaci.

Stihly se udělat i nějaké venkovní úpravy prostor kolem školních budov?

V anketě, která proběhla v minulém roce, zaznělo, že několik občanů se obává nebezpečných obrubníků na hřišti u školy v lokalitě Na Parkáně. Následně jsme zjistili, že kvůli nevhodně umístěným betonovým obrubníkům byly v minulosti tři děti vážně zraněny. Proto proběhla výměna původních obrubníků za gumové, které plní svou funkci a zároveň jsou i bezpečné.

Se stavebními úpravami se započalo i ve starší části Domu s pečovatelskou službou. Jsou v plánu po opravě střechy, výměně oken či žlabů i další práce?

Díky podpoře od Magistrátu hl. m. Prahy jsme mohli začít s úpravami v penzionu. Za základ považujeme výměnu střešní krytiny, aby obyvatelům při deštích nezatékalo dovnitř. Dále by měla následovat výměna topného systému a instalace vzduchotechniky. Přestože je v bytech kuchyňka, odvětrání chybí. V létě pak šplhají teploty velmi vysoko, což je zejména pro starší lidi velmi nepříjemné.

Jaké další opravy se zvládl v letních měsících?

Nechali jsme vyměnit okna v bytovém domě v ulici V Cihelně, protože byla v katastrálním stavu. Při jejich výměně se prokázalo, že izolační vata nebyla dostačující. Kvůli tomu vznikaly v bytech přechodové mosty a následně plísň. Došlo tak ke kompletní výměně oken a doplnění izolačního materiálu.

Motoristy určitě potěšil nový povrch ulice Nad Dvorem...

Na jaře jsme sestavili plán oprav silnic a chodníků, které jsou ve správě naší městské části. Silnice Nad Dvorem byla na mnoha místech propadlá, vydrolená, se spoustou děr.

Opravu jsme mohli realizovat z našich finančních prostředků a bez projektové dokumentace, což považujeme za výhodu.

Kdy přijde na řadu plánovaná rekonstrukce ulic Vášova a Na Skále?

Rekonstrukci jsme začali připravovat už v minulém roce, bohužel sondy v ulicích odhalily, že hlavní příčina problémů je v podloží. Z tohoto důvodu bude rekonstrukce stát cca 4,5 milionu korun. V září magistrát uvolnil 4 miliony na rekonstrukci těchto ulic. Nyní probíhá výběrové řízení na zhotovitele a po schválení Dopravně inženýrského opatření (DIO) proběhne oprava. V případě, že obyvatelé ulic budou respektovat krátkodobou úplnou uzavírku ulic, bude to ještě letos.

Mluví se o nutnosti zprovoznění a převedení lamp veřejného osvětlení u budovy školy Na Parkáně na společnost Eltodo. Podaří se to v brzké době?

Lampy v parku Na Parkáně bohužel nesvítily již několik let. Nepodařilo se zjistit, kdy a proč problém nastal, ani důvod, proč se to v minulosti neřešilo. Společně s firmou Eltodo jsme provedli patřičné revize a opravy. Nyní se čeká na potřebné formuláře, aby osvětlení mohlo být předáno pražskému magistrátu a následně společnosti Eltodo do správy. Letošní zimu budou již lampy svítit a děti, které půjdou ze školní družiny, se nebudou muset bát tmy.

Počítá se také s rekonstrukcí klubovny ve dvoře za restaurací U Boudů, kterou by pak měl provozovat Dům UM. Jsou nějaké nové zprávy?

Ohledně kluboven U Boudů probíhají mnohá jednání, nyní se čeká na odbor majetku. V únoru letošního roku podepsal Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových bezúplatný převod těchto prostor na Magistrát hlavního města Prahy s tím, že po dobu 20 let budou v klubovnách probíhat neziskové aktivity pro děti a mládež. Zároveň tím od-

pustil požadovanou sankci, která sice postupně klesla „jen“ na 580 tisíc korun, ale i tak by to na naši městskou část mělo velké dopady.

V červnu bylo Zastupitelstvem hlavního města Prahy odhlasováno nabytí kluboven do majetku. Kdy budou svěřeny do správy Domu dětí a mládeže – Domu UM, je otázkou. Díky vstřícnému jednání ředitele Romana Urbance je předjednáno převzetí kluboven Domem UM, který by měl v Kolovratech provozovat Centrum pro předškolní děti (CPD) a chybějící zájmové aktivity. Zároveň by pod Domem UM mohly být kroužky, které nyní nikdo nezaštiťoval, nebo ty, které měly existenční potíže. Samozřejmostí je, že se uskutečnila jednání Domu UM a organizací, které nyní v klubovnách působí, aby došlo k vzájemné spolupráci. Díky těmto prostorám nebudou muset probíhat kroužky v Infocentru s knihovnou, kde se děti navzájem rušily se čtenáři a prostor pro jejich aktivity příliš nevyhovoval. Bohužel klubovna U Boudů nebyla převedena před létem, proto se fungování Domu UM opozdí. Navíc je nutná rekonstrukce, abychom vyhověli normám pro mimoškolní zařízení.

Vedení městské části intenzivně usiluje o získání dotace na výstavbu nové základní školy. Jaké jsou vyhlídky?

V loňském roce jsme nechali vypracovat novou studii pro přístavbu druhého stupně základní školy včetně jídelny, kuchyně a tělocvičny. Veškeré investice jsou však v Praze realizovány z prostředků přidělených magistrátem, takže případná výstavba je závislá právě na tom. Z minulých let je vypracováno několik studií; ty však nyní nejsou použitelné. Největším problémem je, že se počítalo s výstavbou, která není na pozemcích hlavního města Prahy, a získat peníze na výkup je v podstatě nereálné.

Můžete přiblížit studie, o kterých se uvažovalo?

Velmi pěkná studie školy počítala s výstavbou za zhruba 450 milionů korun, ale získat takovou sumu je nyní nereálné. Levnější varianta pak nezahrnovala školní tělocvičnu, jídelnu ani kuchyň. Vzhledem k tomu, že stravovací zařízení má již plnou kapacitu, stravují se i učitelé jinde. Přístavba tříd bez školní kuchyně a jídelny tak nemá smysl. Obdobně je tomu i s tělocvičnou, kde jsou v dopoledních hodinách spojovány třídy, aby děti nemusely mít odpolední vyučování už v druhém ročníku. Odpoledne je pak ohromný přetlak požadavků na využití

tělocvičny, jelikož je to jediné místo, kde v zimním období mohou probíhat sportovní aktivity.

A nejreálnější řešení?

Aktuální studie počítá s výstavbou za cca 180 milionů korun včetně vybavení a DPH. Zda se bude stavět, záleží na přidělení peněz od magistrátu. Nová studie byla prezentována na setkání s občany v listopadu loňského roku. Vzhledem k tomu, že i po dostavbě kontejnerových pavilonů je nedostatek míst na prvním stupni, budeme muset tuto studii rozšířit o několik tříd prvního stupně. V současnosti si studii převzal pražský magistrát a předal ji Odboru strategických investic (OSI). Radní Ing. Mgr. Irena Ropková je nové škole v Kolovratech velmi nakloněna a připravuje materiál pro Radu a Zastupitelstvo hlavního města Prahy, ve kterém se s výstavbou počítá. V říjnu letošního roku má být vyhlášeno výběrové řízení na projektovou dokumentaci. Naši novou školu podpořili i starostové z okolních městských částí a nutnost její výstavby je patrná jak z dokumentů Institutu plánování rozvoje hlavního města Prahy (IPR), tak i z dokumentů OSI.

Evergreenem zůstává problematická dostavba Pražského silničního okruhu...

Třináctikilometrový úsek okruhu od Běchovic k Modleticím – SOKP 511, který povede i kolem naší městské části, nyní nemá územní rozhodnutí ani platné posouzení vlivu stavby na životní prostředí, zkráceně EIA. Vzhledem k platnosti novely zákona musí projekt nejprve projít novým procesem EIA, a to dle evropských pravidel, čím se celý proces znovu zbrzdí. Ještě v květnu to vypadalo jinak. Úsek SOKP 511 měl být původně zařazen mezi jedenáct prioritních dopravních staveb, pro něž vláda vyjednávala v Bruselu výjimku, aby novou studii EIA mít nemusely. Nakonec ale byl okruh ze seznamu prioritních staveb vyřazen a nová EIA se ho tedy týká.

Existuje nějaký odhad, kdy bude stavba zahájena či dokončena?

To je trochu ve hvězdách. Původně měl být celý okruh dostavěn již v roce 2010. Momentálně se mluví o možném zahájení prací na našem úseku v roce 2019 a s dokončením snad v roce 2023, jak nedávno prohlásil i premiér Sobotka. Tyto termíny jsou však označovány jako dost optimistické. Mohlo by se to podařit pouze v případě, že vše půjde úplně hladce.

Na dostavbu existují ale protichůdné názory. Jaký je postoj obce?

Kolem problematiky výstavby Pražského okruhu se dlouhodobě soustředí dvě protikladné názorové skupiny, z nichž jedna je proti dostavbě okruhu v současné trase a druhá bojuje za co nejrychlejší dostavbu. Náš postoj je v podstatě neutrální. Chápeme, že silniční okruh kolem Prahy je potřebný,

ovšem Kolovratům a Lipanům téměř nic pozitivního nepřinese. Důležité pro nás je, aby byly dodrženy veškeré v minulosti dojednané podmínky, které mají negativní dopady eliminovat. Požadavky ohledně zahloubení by při změně trasy zaručeny již nebyly. Cílem je také zajistit zeleň a ochranné valy jako další obranu před emisemi a hlukem.

Obyvatele Kolovrat znepokojuje plánovaná uzavírka ulic Přátelství a Černokostecké kvůli rekonstrukci povrchu. Mají počítat s objížděnými trasami přes Kolovraty už letos?

Uzavírka kvůli rekonstrukci povrchu byla plánována od začátku září 2016 do konce října 2017. Bohužel připravené objížděné trasy nerespektovaly kapacitu silnic a zátěž pro Kolovraty by byla enormní. Nesouhlasili jsme tedy s navrženým Dopravně inženýrským opatřením (DIO) a dohodli se na jeho změně. Ta měla být představena v polovině léta, jednání však bylo zrušeno. Podle posledních informací má rekonstrukce povrchu začít až v roce 2017. Jednání o objížděných trasách budou dále probíhat.

Počítá se také s úpravami u nebezpečných křižovatek či s vybudováním autobusových zastávek mezi Uhříněvsí a městem Říčany?

Bohužel oprava povrchu komunikace není spojena s realizací úprav na nebezpečných křižovatkách ulic Přátelství – K Poště – Nedvězí ani na křížení ulic K Řičanům – Přátelství a ulice do Královic. Navíc nerozumíme tomu, proč by oprava měla trvat takto dlouhou dobu. Dle dostupných informací jde pouze o úpravu povrchu, která neřeší ani obnovení autobusových zastávek mezi Uhříněvsí a Říčany tak, aby mohl být zajištěn přestup mezi autobusy z Kolovrat a Řičan.

Obyvatelé Kolovrat se zajímají o nedávno prodaný areál Prknovka. Všimli si barevných značek na stromech. Co to znamená?

Celý areál má od dubna nového vlastníka, který ho přes snahu naší městské části i pražského magistrátu nakonec získal v dražbě. O peripetiích této dražby a také o průběhu vyvedení Prknovky z majetku skautské organizace jsme informovali v předchozích číslech Zpravodaje a na webových stránkách.

Vlastnictví se týká nejen samotného areálu, ale i okolního lesa. Možné využití pozemků se řídí platným územním plánem. Nyní je v samotném areálu Prknovky stanoveno využití SO7. Areál je tedy veden jako zařízení pro organizovaný pobyt dětí v přírodě.

Obec nedávno začala hledat provozovatele koupaliště, který by zároveň investoval do rekonstrukce bazénu, aby vyhovoval hygienickým normám. Podařilo se najít zájemce?

Kolovratské koupaliště musí nutně projít rekonstrukcí, aby se v něm dalo bez obav koupat. Toto koupaliště, které si oblíbili náv-

štěvníci z Kolovrat, Lipan i odjinud, vzniklo úpravou původní požární nádrže. Přesto, že do něj v minulosti bylo investováno několik milionů korun, nebylo nikdy finálně zkolaudováno a jeho provoz byl umožněn pouze díky výjimkám udělovaným Hygienickou stanicí. Nyní už „hygiena“ výjimku dále neprodlouží, pokud nebudou provedeny úpravy, kterými podmínila kolaudaci. To by si však vyžádalo mnohamilionovou investici ze strany městské části. Jedinou cestou je spolupráce s vhodným investorem, který náležitou rekonstrukci zafinancuje. Takového investora jsme našli, a pokud se zdárně podaří doladit podmínky, budeme mít na dlouhou dobu pěkně zrekonstruované, fungující a hlavně zkolaudované koupaliště.

Můžete zmínit, jak se daří pronajímat nedávno opuštěné nebytové prostory?

Firma, která má v nájmu prostory fitness centra v přízemí budovy penzionu, změnila majitele i název. Nově je tedy možné si zacvičit ve Fit studiu Kolovraty.

Prodejna bývalé drogerie na Viničkách prochází rekonstrukcí. Na základě výsledku výběrového řízení zde budou masérské, rekonkční, kosmetické a regenerační služby a také kadeřnictví.

Pro nebytové prostory domu v ulici V Cihelně, kde byl ateliér vitráží, jsme vhodného nájemce zatím nenašli. Řešíme tedy, jak do budoucna tyto prostory využít.

-red-

Poděkování

Děkujeme Ing. Adamu Fiedlerovi za darování výpočetní techniky, která bude využita pro potřeby úřadu, školy a Infocentra s knihovnou.

Naši jubilanti

Ve třetím čtvrtletí roku 2016 oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Hošek Jiří • Svoboda Jiří
 Jirsa Milan • Tužil Petr
 Špejzl Josef • Lavičková Věra
 Caltová Jaroslava • Stuchlíková Jana
 Krb Jaroslav • Řihová Anna
 Kopelentová Věra • Baková Evženie
 Kopelent František • Drábová Světluška
 Klusáčková Věra • Šíp Vladimír
 Vachoušková Hana • Nováková Miluška
 Dynybilová Vlasta • Paseka František

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně zdraví.

Na výstavbu školy by mohly přispět evropské fondy

■ Kolovraty nejsou jedinou městskou částí Prahy, která volá po navýšení kapacity míst ve svých školách i předškolních zařízeních. Zda je nadějně otevřít novou školu s druhým stupněm ještě v tomto volebním období, na to jsme se zeptali radní Ing. Mgr. Ireny Ropkové, která má na starosti školství a evropské fondy.

Počet dětí v Kolovratech každým rokem narůstá, do nedávno postavených bytových domů se nyní stěhuje 70 mladých rodin. Přestože v loňském roce byl otevřen pavilon se třemi třídami, kapacita školy je stále nedostačující. Děti se v současné době učí na třech různých místech a na obědy chodí do školní jídelny v další budově. Po ukončení pátého ročníku jsou žáci nuceni dojíždět do vzdálenějších škol s druhým stupněm. Městská část proto nechala vypracovat několik studií výstavby školy s druhým stupněm. Ta nejrealnější je propočtena na 180 milionů korun včetně DPH. Podaří se v rozpočtu magistrátu najít peníze na tento projekt?

Situace v oblasti kapacit předškolní péče a základního vzdělávání je skutečně na celé řadě míst hlavního města kritická, což platí i o vaší městské části. V první polovině tohoto roku jsem zadala Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy úkol zpracovat ucelenou analýzu stávajících kapacit základních a mateřských škol a prognózu vývoje do roku 2020. Ve správním obvodu Praha 22, kam spadají i Kolovraty, je situace podle závěrů už nyní neudržitelná a bez radikálního zásahu se bude ještě dále zhoršovat. V návaznosti na zpracovanou analýzu a prognózu jsem proto ve spolupráci s jednotlivými městskými částmi připravila plán strategických investic do oblasti školství, které bude financovat převážně hlavní město, neboť vysoké náklady související s nápravou tohoto nevyhovujícího stavu nemohou nést malé městské části samy. Strategický plán bude plněn v následujících letech. Jsem přesvědčena, že se dostatek prostředků v rozpočtu hlavního města podaří nalézt, a to i se zapojením externích zdrojů financování, které například představují strukturální fondy Evropské unie.

Je reálné otevřít školu ještě v tomto volebním období?

V tuto chvíli připravuje magistrátní odbor strategických investic studii, která bude podkladem pro výběr zhotovitele a zahájení stavby. V této fázi přípravy však nelze dost dobře predikovat, zda se podaří školu otevřít do začátku školního roku 2018/2019. Mohu však slíbit, že o to budu maximálně usilovat.

Obracejí se na vás s podobnými požadavky na výstavbu nových škol i další srovnatelné městské části?

Ano, a to v nemalé míře. Požadavky městských částí na realizaci investičních akcí směřujících k navýšení kapacit předškolní péče a základního vzdělání už nyní představují v souhrnu náklady ve výši okolo šesti miliard korun.

Jste iniciátorkou programu „Obědy do škol“ na pomoc dětem v hmotné nouzi. Jak se podařilo tento projekt nastartovat?

Program je řízen prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí a Magistrátu hl. m. Prahy a financován z evropských fondů. Bezplatné stravování pro děti z rodin v hmotné nouzi se od září podařilo nastartovat na přibližně sedmdesáti školách a týká se asi sedmi set dětí. Na to, že se jedná o pilotní fázi projektu, považují tento výsledek za dobrý. Nicméně v hlavním městě se v hmotné nouzi nachází přes tři tisíce dětí ve věku od tří do patnácti let. Z tohoto pohledu je rozhodně co zlepšovat a budu ráda, pokud se v dalších letech podaří zapojit více městských částí.

-red-

Poutníci se vydali za Karlem IV.

Živým dobovým obrazem přispěl Okrašlovací spolek lipanský k Pochodu za Karlem IV., který pořádá Divadelní soubor UCHO za podpory Městské části Praha 22 druhou zářijovou sobotu.

Historický obraz znázornil život na přepážné stanici (*Lipanská staveň*) staré císařské cesty poblíž Lipan. Doboví řemeslníci oživali před každou příchodí skupinkou účastníků pochodu a dali nahlédnout do života stanice na císařské stezce směřující do královského města. Lipanští spolupředatelé svůj scénář doplnili historickými názvy jednotlivých řemesel, nástrojů či pomůcek, které jsou uvedeny v závorkách.

foto Jitka Kuželová

Kuchty a kuchtičky (*kuchmistryně a kuchtičky*) vařily na otevřeném ohni a poutníky hostily jídlem (*jestojka, krmicež, kučina, návara, pokrmeč*) na posílení před další cestou. Měly nachystanou prosnou kaši (*kaše z tětříce*), řepný salát s ořechy a pšeničné placky (*mazáček, pohlodek, pokruta*) pečené na plátu nad ohněm.

foto Pavel Kliikar

Lazebnice (*barvieřka*) nabídl poutníkům (*čestník, počestník, počestný*) své služby včetně možného odvšivení v nedaleko stojících neckách (*lázeň, mýtěl*). Pokaždé namydla jednoho z otců, kterého pak jeho potomci oholili (*přiholiti, proholiti, zholiti, sholiti*) dřevěnou břitvou (*obnovatelnice*).

Kováře (*železový, kovač*) kolemjdoucí nezastihli, protože ho po okolí honil poslední pacient, kterému trhal zuby. Ty zůstaly ležet na kovadlině (*nákovadlé, nákovadlně, nákovadnicě, nákovadlo*).

Orientální mystik (*cuzozemec, hosták, jinozemec, přichodný, půtník, čarodějník, kúzedlník, věšebář, věščkář, zakúzený*) zval poutníky, aby jim mohl vyjevit, co je v budoucnosti čeká.

foto Pavel Kliikar

Hráči (*vrhcábnič, vrhcábnič*) posedávali u stolu, popíjeli, hráli v kostky a pocestně lákali na velkou výhru.

-red-

Volby do 1/3 Senátu

Volby do 1/3 Senátu PČR se budou konat ve volebním obvodu č. 19, kam spadá i území Městské části Praha-Kolovraty, v těchto dnech:

1. kolo: v pátek 7. 10. 2016 od 14:00 do 22:00 hodin a v sobotu 8. 10. 2016 od 8:00 do 14:00 hodin,

2. kolo: v pátek 14. 10. 2016 od 13:00 do 22:00 hodin a v sobotu 15. 10. 2016 od 8:00 do 14:00 hodin (bude-li se konat).

Budeme volit ve třech volebních okrscích (dále jen VO) a volebních místnostech.

VO č. 1: Nová budova ZŠ Kolovraty, K Poště 450/7 (nad tratí ČD) – pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu: ul. Alb. Hochové, Bazalkové, Donátská, K Poště, K Řičanům – část nad tratí, K Vrbě, Kotíkova, Kupkova, Levandulová, Lolkova, Meduňková, Měsíčková, Na Července, Na Parkáně, Na Ročkově, Nad Parkánem, Preislerova, Sedmikrásková, Šetelíkova, Tymiánová, Za Podjezdem.

VO č. 2: Budova ÚMČ, Mírová 364/34 (pod tratí ČD) – pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu: ul. Do Hlinek, Do Lipan, K Řičanům – část pod tratí, Ke Zvonici, Lomová, Mírová, Mladotova, Na Jílech, Na Předevsi, Nad Dvorem, Nad Nádrží, Nad Topoly, Nad Vrbami, Nad Zbrojnicí, Pod Topoly, Pod Zastávkou, Pod Zvonickou, Pokřivená, Skautská, Svazitá, U Jezu, U Prknovky, U Sádek, U Vodice, U Závora, U Železnice, V Cihelně, V Haltýři, V Louce, V Milíři, V Tehovičkách, Vášova, Ve Skále.

VO č. 3: adresa volební místnosti bude upřesněna (Lipany) – platí pro všechny voliče bydlící v Lipanech, a to v ulicích Do Kopečka, Do Potoků, K Nádrží, Na Skalách, Novolipanská, V Listnáčích a Za Statky.

Každému voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svoji totožnost a státní občanství ČR, dále bude zanesen ve stálém seznamu voličů nebo předloží voličský průkaz. Hlasovací lístky budou dodány voličům na adresu bydliště nejpozději 3 dny předem dnem voleb. Ve volebních místnostech budou sady hlasovacích lístků také k dispozici. Případné dotazy lze získat u tajemnice úřadu Radany Šimové (tajemnik@kolovraty.cz) nebo u Renaty Novákové (podatelna@kolovraty.cz).

Radana Šimová, tajemnice úřadu

Kandidáti do Senátu podpoří dostavbu školy a obchvatu

■ Za pár dnů budeme vybírat budoucí senátory do třetiny Senátu Parlamentu ČR. Trinácti kandidátům obvodu č. 19, jehož součástí je i naše městská část, jsme položili 4 otázky. Aby se voličům lépe rozhodlo, přinášíme odpovědi těch, kteří tuto možnost využili.

- 1) Co můžete udělat pro Kolovraty, budete-li zvolen senátorem?
- 2) Jaké jsou podle vás největší problémy MČ Praha-Kolovraty a jak mohou být řešeny?
- 3) Budete iniciovat návrhy nových zákonů, případně zrušení těch nevyhovujících?
- 4) Jak se stavíte k protikorupčním opatřením projektu Rekonstrukce státu?

Vlastimil Vilímec
(66 let, Hnutí pro Prahu,
starosta MČ Praha-Nedvězí)

1) Chci se zasadit o to, aby podél tolik diskutované a potřebné dopravní stavby SOKP 511 Běchovice – D1, byl opomíjený pás zeleně, který bude velmi potřebný obzvláště pro Kolovraty.

2) Podle mého mínění je současně největším problémem absence druhého stupně základní školy a kvůli rostoucí výstavbě stále se prohlubující nedostatečná kapacita školek a škol. Vnímám to silně, protože naše Městská část Praha-Nedvězí je v umístování dětí do školských zařízení ve spádové oblasti Kolovrat. Řešením je přenesení zákonné povinnosti budovat tato školská zařízení na hlavní město Prahu.

3) Myslím, že naše legislativa je až nesmyslně složitá a běžný občan se v ní nevyzná. Mojí ambicí, ale i ambicí našeho metropolitního hnutí, je redukce zákonů. Naopak chci se zasadit o přijetí zákonů, které by podpořily udržitelný rozvoj metropole v 21. století.

4) Projekt Rekonstrukce státu hovoří o přijetí devíti nových zákonů. S ohledem na moji deklarovanou snahu o redukci zákonů si myslím, že ne na všechny oblasti protikorupčních opatření je třeba nových zákonů. Určitě to vyžaduje hlubší analýzu, nicméně jsem samozřejmě pro to, aby se korupce potírala.

Helena Válková,
prof. JUDr., CSc.
(65 let, Ano 2011, advokátka,
univerzitní profesorka)

1) Podpořit úsilí o rozšíření školy v Kolovratech, jejíž kapacita již dlouho nevyhovuje počtům žáků navštěvujících první stupeň a zcela chybí zajištění výuky pro žáky druhého stupně. Podpora iniciativ a sdružení poskytujících péči seniorům v jejich domovech je jedním z úkolů, které považuji za klíčové pro celý volební obvod, tedy i pro Kolovraty.

2) Strategicky důležité je zabránit nepromyšlené výstavbě bytových domů bez parkovacích míst a potřebné infrastruktury. Upřednostňována by měla být výstavba rodinných domků. Citlivě je třeba řešit i otázku dostavby Pražského okruhu (511), kdy nelze připustit zjednodušenou variantu, která by ji urychlila na úkor jiných obcí, resp. jejich částí.

3) Ano, ale pouze za splnění určitých podmínek. Zákonů a dalších právních předpisů regu-

lujících nejrůznější oblasti života máme u nás totiž až příliš, jejich kvalita je však velmi různorodá. Senátor by měl proto umět rozlišovat špatně napsané nebo zbytečné zákony od těch, které skutečně potřebujeme a podle toho a výhradně jen v tomto rámci pak uplatňovat svou zákonodárnou iniciativu.

4) Tyto aktivity jsem od samého počátku podporovala, neboť považuji korupci nejen za nepřijatelnou, protože je zakázána trestním zákoníkem, ale i za sociálně patologickou formu chování, která deformuje mezilidské vztahy a hodnoty. Naštěstí se v tomto ohledu v posledních letech mění poměr těch, kteří pokládají takové chování za „normální“ a „běžné“ ve prospěch těch, kteří jej odmítají.

Petr Hannig, Mgr.
(70 let, Rozumní, předseda
strany, skladatel, producent,
vydavatel)

1) Kolovraty jsou jednou z nejpříjemnějších městských částí, kterou jsem poznal. Pravidelně zde navštěvuji přednášky Roberta Newy v restauraci U Boudů. Je naprosto ojedinělé, že si místní váží vynikajících osobností, které zde žijí. Ať už je to skvělá ilustrátorka a znalý dětských duší Petra Hauptová Řezníčková, či nadšený muzikant a kapelník souboru JazzBáby Jiří Vondrovic. Já se jako senátor budu starat o to, aby takové aktivity byly podporovány celostátně. Celou obcí se nese pokora těch, kteří obec vedou a je z toho všeho cítit, že ji vedou ku prospěchu jejích obyvatel. Jako předseda Strany zdravého rozumu vím, že stát, pro něhož je kultura a školství až na posledním místě, není státem dobrým. Je zcela nezbytné, aby v Kolovratech byla rozšířena základní i mateřská škola tak, aby vyhovovala rostoucí populaci.

2) Největším problémem je budoucí trasa obchvatu Prahy, která povede v bezprostřední blízkosti Kolovrat a Lipan. Je proto nanejvýš nutné, aby mezi touto komunikací a obcemi byl souvislý pás stromů a protihlukové a protiprašné stěny. Na to se budu jako senátor také zaměřovat.

3) Zrušení zákona o nepřiměřené obraně. Každý, kdo někoho nebo něčí majetek napadne, musí počítat s jakoukoliv obranou napadeného.

4) Někdy mohou neúmyslně poškodit malé podnikatele, malé strany a malé živnostníky, a ti velcí a největší si najdou cestu, jak je obejít. Vidíme to už nyní v praxi.

Marta Šorfová
(67 let, ODS, programátorka)

1) Pokud budu zvolena senátorkou, bude pro mne nejdůležitější kontakt s občany. Budu se snažit podporovat různé občanské aktivity, které ve vaší MČ dobře fungují (sportovce, hudební a divadelní aktivity souboru JazzBáby, komunitní zahradu).

2) Jako velký problém celého senátního obvodu vidím zastavení dostavby jihovýchodní části Pražského okruhu. Problémem se zabývám již od roku 1996, kdy jsem prosazovala trasu JVD (511). Budu apelovat na vládu, aby s ohledem na zdraví občanů dostavbu realizovala i proti nepochopení Bruselu!

Jako problém MČ Kolovraty vidím nedostačnou kapacitu ZŠ a nutnost dětí dojíždět do Uhřetěves. Pomohu při jednání s magistrátem o prosazení výstavby potřebné školní budovy a tělocvičny. Jako starostka MČ Praha 11 jsem podporovala co nejvyšší investice do MŠ a ZŠ. MČ Praha 11 je toho důkazem.

3) Nemám ambice okamžitě navrhovat nějaký zákon. Náš právní řád, který obsahuje cca 60 tisíc zákonů, vyhlášek a nařízení, je již dost složitý a nepřehledný. Zákony se musí nejen přijímat, ty nepotřebné se musí také rušit! Na tom chci spolupracovat.

4) Největším zdrojem korupce jsou dotace EU. Moje heslo je Masarykovské „Nebát se a nekrást“. Od roku 1994 jsem aktivní v komunální politice a 4 roky jsem byla starostkou. Nejsm zapletena do žádné korupční aféry. Více než 2 roky mne sledovala ABL, která měla za úkol mne zdiskreditovat. Nic nezjistili. Jako starostka jsem dokázala, že se nedám ani koupit, ani zastráhit.

Jan Koukal
(65 let, bez politické příslušnosti, podnikatel a univerzitní pedagog)

1) Především chci korektně říci, že Senát není zastupitelstvo a ke komunálním problémům nemá přímou kompetenci. Proto si myslím a vycházím i ze své zkušenosti senátora, že nejdůležitější je mluvit s lidmi a poslouchat podněty občanů. Je to pozice místního ombudsmana, nebo prostředníka mezi občany a samosprávou, parlamentem až vládou.

2) Jezdím přes Kolovraty téměř denně. V létě je to občas na kole, tak i proto bych uvítal cyklostezku, jako pokračování Via regia kolem Říčanského potoka. Horší problém jsou důsledky neexistujícího obchvatu Uhřetěves a parkování kolem železniční stanice, které vyžaduje koncepční řešení. Obec se rozrůstá a s tím jsou spojené požadavky na předškolní a školní místa a další služby.

3) Myslím, že náš právní řád je zaneřáděn množstvím zákonů a různých novel tak, že je dnes dost nepřehledný. Rostou pravomoci represivních složek a klesá respekt k zákonům a právnímu řádu. Většinou je obětí slušný občan. Mnoho represivních zákonů existuje jenom proto, že nemáme odvahu hledat rozumné dlouhodobé řešení založené na etice a morálce.

4) Jedna věc je soubor s korupcí a druhou je projekt Rekonstrukce státu. U nás jsme dosáhli

absolutního vrcholu, když ministr financí konzumuje státní a evropské dotace do svého podniku a navíc výrazně ovlivňuje způsob o jejich rozhodování. Pokud bere Rekonstrukce státu korupci opravdově, musí začít Babišem a nemůže jej vést v seznamu sympatizantů.

Já jsem nezávislý kandidát a bude to moje svědomí ve snaze pomoci této zemi, co bude určovat moje hlasování.

Petr Sýkora
(51 let, Jižní Město – Náš domov, vedoucí střediska mládeže)

1, 2) Za nejpálčivější problém nejen občanů Kolovrat považují problematiku dostavby Pražského okruhu (PO). Těto problematice se věnuji již několik let. Z diskuzí jasně vyplývá, že problém dostavby PO je především legislativní. Stručně řečeno všichni okruh chtějí, ale současná legislativa výstavbu komplikuje. Jsem přesvědčen, že z pozice senátora jsem schopen iniciovat a předkládat takové legislativní změny, které umožní výstavbu jak z pohledu českého práva, tak z pohledu práva EU. O prospěšnosti existence PO vůči obyvatelům Kolovrat nemůže být pochyb.

3) Dále budu navrhovat změny současných zákonů upravujících financování sportovních aktivit dětí a mládeže. Celý svůj život se věnuji výchově mladých fotbalistů a zvýšení cílené podpory sportování dětí a mládeže považují za naprosto zásadní pro zdravý vývoj mladé generace a zároveň jako účinný nástroj boje s patologickými jevy jako jsou drogy, obezita dětí, závislost na počítačích a další. Jako otec čtyř dětí a trenér fotbalové mládeže vím, o čem mluvím.

4) Jako celoživotní sportovec mám rád hru fair play. Pravidla musí platit pro všechny stejně. Kdo nehraje fair play, musí být potrestán. To platí nejen v oblasti korupce, ale v životě obecně.

Jakub Lepš, Mgr., M.A.
(42 let, TOP 09+STAN, VŠ pedagog, místostarosta MČ Praha 11)

1) Schvalovat zákony, které jsou dobré pro občany ČR a tudíž i Kolovrat. Lokální témata – viz níže.

2) Chybějící II. stupeň ZŠ – zde jsou snad již peníze z hl.m. Prahy připraveny a tudíž je potřeba vyvíjet tlak na to, aby včas dorazily. A dále dostavba Pražského okruhu mezi D1 a Běchovicemi – tzv. stavba 511, kterou podporuji jako zástupce starosty Prahy 11 a budu ji podporovat i pokud se stanu senátorem. Tato stavba samozřejmě musí splňovat takové parametry, aby byla i pro Kolovraty přínosem, a ne zdrojem nových problémů.

3) Ano, např. s cílem zlepšení vzdělávání v našich školách. Řadu novinek ve školství z poslední doby považuji za škodlivou.

4) Souhlasím s nimi, ale zároveň mi v jejich cílech chybí řešení nejdůležitějšího problému: ohrožení nezávislosti českých médií, která mají kontrolovat politiky a pomáhat bojovat s korupcí.

Věra Hollerová, PhDr.
(65 let, KSČ, důchodkyně)

1. Nebylo by správné, kdyby senátoři v současné době upřednostňovali regionální proble-

matiku, která patří do působnosti především místní a městské samosprávy v Praze. Dnes mohou senátoři i pro své volební obvody udělat nejvíce, zaměří-li se na problémy, které hýbou společností vzhledem k nepříznivé a nebezpečné situaci ve světě, Evropě a v ČR. Pokud dále zajistí, že Senát bude mít slovo, které mu jako horní komoře Parlamentu ČR náleží, začne řádně konat a lidem něco garantovat.

2. Bydlím na Chodově. Orientovala jsem se zatím na webových stránkách dalších městských částí volebního obvodu. V případě MČ Praha-Kolovraty se mi jako závažné jeví požadavky této městské části na územně plánovací dokumentaci. Podporovala bych je.

3. Ano.

4. Tzv. protikorupční opatření jsou pláštěm k zakrytí kroků, které jsou nevhodné pro většinu obyvatel ČR. Rekonstrukce státu je řízena nepřáteli naší země za hranicemi i doma.

Ladislav Kos, Ing.
(58 let, Hnutí pro Prahu 11, technik, zástupitel MČ Praha 11)

1, 2) Podle mých znalostí je problémem Kolovrat nedostatek míst v MŠ a ZŠ, intenzivní výstavba, problémy s ucpanými komunikacemi na příjezdu do Prahy a parkování. Stejně tak jako ostatní městské části v regionu řeší MČ klady a zápory stavby Pražského okruhu.

Jako senátor mohu mít silnější vliv než má MČ na způsob přerozdělování financí na investiční záměry měst a obcí stejně tak jako na prioritní dostavbu Pražského okruhu.

3) Rád bych přispěl k vytvoření a schválení zákona o referendu jako základního demokratického principu a k vytvoření zákona o omezení možnosti transferu peněz do daňových rájů.

4) Podpora zákonů Rekonstrukce státu je druhým bodem mého volebního programu. Osobně jsem některé z nich prosazoval ve funkci místostarosty Prahy 11. Bohužel doposud nebyly schváleny zákony omezující „trafiky“ ve státních firmách a rozšíření pravomoci NKÚ.

Jana Čunátová, Ing.
(71 let, KSČM, ekonomka)

1) Pokud mám odpovídat konkrétně na to, co udělám pro Kolovraty, pak musím požádat o sdělení, v čem byste jako obec potřebovali senátorskou pomoc.

2) Podporuji dostavbu Městského okruhu označovaného jako stavba 511, který by jistě také odlehčil dopravě navazující na vaši obec. Hlavní heslo mé předvolební agitace je: Hodnoty vytváří jen poctivá práce.

3) Jsem připravena iniciovat zákon, který vrátí do Ústavy ČR právo na práci.

4) Jsem také připravena připojit se svým podpisem k Prohlášení o podpoře Rekonstrukce státu. Pokud je mi známo, pak všichni, kdo se na rekonstrukci podílí, jsou si vědomi skutečnosti, že je třeba pro omezení korupce nutně spolupracovat se všemi politickými subjekty bez ohledu na osobní a politické názory.

s využitím zdroje www.volby.cz
připravila Blanka Oujezdská

Mobilní sběrný dvůr

Mobilní sběrný dvůr bude ve II. pololetí 2016 přistaven na parkovišti pod kostelem sv. Ondřeje v Kolovratech v těchto dnech:
neděle 9. října 2016 od 10 do 16 hod.
neděle 13. listopadu 2016 od 10 do 16 hod.

Velkoobjemový odpad

Kontejnery pro objemný odpad budou ve II. pololetí přistaveny v tomto termínu:
úterý 18. října 2016 od 16 do 20 hod.
 v ul. U Vodice (na konci ulice) a v ul. Alb. Hochové (nad vlakovou zastávkou)

Biologický odpad

Kontejnery na bioodpad budou přistaveny ve II. pololetí v těchto termínech:
sobota 22. října 2016 od 13 do 16 hod.

na stanovištích: Alb. Hochové (u parkoviště), Mírová (parkoviště u kostela), Meduňková (náměstíčko proti č.p. 696/68), U Vodice (parkoviště na konci ulice)

sobota 12. listopadu od 13 do 16 hod.

na stanovištích: Alb. Hochové (u parkoviště), Mírová (parkoviště u kostela), Meduňková (náměstíčko proti č.p. 696/68), U Vodice (parkoviště na konci ulice), Lipany (náměstí)

Nové kontejnery na kovový odpad

V srpnu přibýly do tří kontejnerových stanovišť tříděného odpadu nové nádoby na kovový odpad o objemu 1 100 l. Konkrétně jsou to stanoviště: Albínův Hochové (u parkoviště ČD), ulice Kupkova (u č.p. 763/3) a ulice U Vodice (na konci ulice). Do nádoby patří konzervy, nápojové plechovky, tuby, uzávěry, víčka a zvěřecí konzervy.

Za ukládání odpadu mimo kontejnery hrozí vysoké pokuty

Hlavní město Praha bojuje proti černým skládkám v okolí nádob na separovaný a směsný komunální odpad. V průběhu následujících týdnů budou na celém území města nádoby polepovány samolepkami, které upozorňují na případný finanční postih v případě odložení odpadu mimo nádoby. Pokuta může být až 50 tisíc Kč.

Vybrané pneuservisy berou staré pneumatiky zdarma

Ridiči mohou odevzdávat staré pneumatiky zdarma v pneuservisech, autoservisech či v místech prodeje pneumatik díky Prvnímu kolektivnímu systému zpětného odběru pneumatik Eltma. O této novince informuje pražský magistrát. <http://portalzp.praha.eu/odpady>

Nová vizitka s lipanským kostelem

Návštěvníci Kolovrat si mohou odnést jako suvenýr novou turistickou vizitku s lipanským kostelem sv. Martina z ptáčích perspektivy. Autorem je Filip Novák, stejně jako u první vizitky se záběrem kostela sv. Ondřeje v Kolovratech.

INZERCE

■ Pronajmu 2+kk (60 m²) v Kolovratech.
 Tel.: 607 233 922

Vycházkové okruhy kolem Kolovrat poskytnou návštěvníkům větší pohodlí

■ Prerostlé větve alejových stromů podél vycházkových okruhů už nebudou překážet pěším turistům a cyklistům při výletech v okolí Kolovrat. V průběhu měsíce srpna byla provedena úprava dřevin včetně údržby v rámci projektu financovaného z dotací Magistrátu hl.m. Prahy.

MČ Praha - Kolovraty obnovila v několika minulých letech původní historické polní cesty v extravilánu obce. Vznikly tak vycházkové okruhy v délce cca 25 km, sloužící k pěší i cyklistické turistice a podporující aktivní trávení volného času obyvatel. Zároveň byly v okolí obce vysazeny lesoparky a remízky. Tyto investice byly hrazeny jak z rozpočtu městské části, tak i investičními dotacemi hl. m. Prahy a nemalou měrou také z darů občanů získaných při akci „Stromy pro naše děti“. Cesty jsou hojně využívány občany k pěším procházkám i cyklistice. Dětem z mateřské a základní školy slouží pro vycházky v rámci environmetální výchovy. Kolem Kolovrat a Lipan vede celkem 13 vycházkových okruhů, které jsou v terénu označeny směrovkami a informačními cedulemi s mapami. Na cestách jsou umístěny lavičky a odpočívadla.

Cesta s habrovou alejí před řezem

Alejí po ošetření řezem

Výsadba alejových stromů probíhala v letech 1998 - 2002. Výsadby v intravilánu obce jsou pravidelně doplňovány a opravovány. Všechny stromy v alejích podél okruhů byly ošetřeny v letech 2010 a 2011 v rámci akce „Výchovný řez mladých alejových stromů podél vycházkových cest v MČ Kolovraty“, a to ve třech etapách. Vzhledem k umístění stromů v extravilánu obce, stávající velikosti a jejich celkovému počtu, který překračuje počet 3 tisíce kusů, není možné nadále v plném rozsahu ošetřovat celou korunu stromů, jak ji řeší výchovný řez. S přihlédnutím k funkcím této krajinné zeleně bylo proto přistoupeno pouze k upravení průchozího profilu korun stromů.

Vývednutí profilu bylo provedeno na výšku 2,5 m, aby mohly být cesty pohodlně využívány jak chodci, tak cyklisty. Řez byl prováděn v souladu s dosavadními poznatky z arboristiky. Bylo řezáno ostrými profesionálními

nástroji, přičemž řez byl vždy veden na větvní límeček tak, aby byl strom schopen ránu zahojit. V případě větších řezů byl použit stromový balzám proti rychlému vysychání řezné plochy. Při řezu byly odstraněny také větve, které již příliš zasahovaly nad přilehlou ornou půdu, aby nedocházelo k poškozování stromů zemědělskou technikou. Stezky, na kterých byly prováděny práce, byly označeny cedulkou s názvem grantu a poznámkou, že je financován z dotací hl. m. Prahy.

Na akci s názvem „Údržbový řez alejových stromů podél vycházkových cest v MČ Kolovraty – úprava průchozího profilu a dosadba“ byl přidělen grant ve výši 200 tisíc korun, jehož poskytovatelem je hlavní město Praha, a zbývající část nákladů uhradila městská část ze svých prostředků. Po přidělení grantu byl upraven rozpočet a po dohodě s realizačními firmami bylo ošetřeno celkem 2 790 alejových stromů. Z grantu hl. m. Prahy byla hrazena úprava 2 291 stromů. Zbytek z původního plánu, tedy 485 stromů, se zavázal uhradit v rámci spolupráce Úřad MČ Praha – Kolovraty. Štěpkování a závěrečný úklid vyřezaných větví zajistila též městská část vlastními zaměstnanci údržby. V rámci prací byl rovněž kontrolován stav dřevin, přičemž nebyla zjištěna potřeba výsadby nebo výměny stromu, který by byl ve špatném stavu. Většina dřevin je plně aklimatizována na stanovišti a vykazují dobrou vitalitu.

Provedením řezu nevnikají žádné zvýšené budoucí náklady na údržbu zeleně, naopak zamezí se odstraňování větví, které by bylo v budoucnu nevyhnutelné, a vzniku větších ran při řezu. Údržbu alejí by bylo vhodné provést opět v horizontu pěti let, v případě potřeby jednotlivě i dřívě. -red-

K sousedským pouličním slavnostem, jejichž příjemnou atmosféru každoročně zažívají lidé po celém světě, se letos připojily i Kolovraty. Gastronomické zážitky zprostředkovali svým sousedům nejen místní podnikatelé, ale i ti, kteří se o produkty ze své domácí kuchyně rádi podělí s ostatními. Děti si mohly zasoutěžit nebo si vyzkoušet, jak se tvoří graffiti, a ty starší nadchla lekce salsy. Na spodní fotografii se radují vítězové letošního ročníku oblíbeného KoloZávodu.

foto Pavel Klikar

Kolovratští hasiči likvidovali požár filmových kulis

Od začátku roku do konce prázdnin vyjela jednotka SDH Kolovraty k 39 případům. Ačkoli bylo letošní léto daleko klidnější než

to loňské, i tak jsme zasahovali u šestnácti požárů. Zbytek zásahů tvořila technická pomoc a dopravní nehoda.

Největším prázdninovým požárem, který jsme pomáhali likvidovat, bylo vznícení kulis v areálu Filmových ateliérů Barrandov. Zásah probíhal v tropickém vedru v dýchací technice. Z naší jednotky na místě zasahovalo 8 hasičů více než tři hodiny.

Stejně jako v loňském roce jsme se nevyhnuli zásahu s tragickým koncem. V pondělí 11. července krátce před desátou hodinou dopoledne nám operační středisko HZS Praha vyhlásilo poplach s výjezdem vozu CAS 24 k železničnímu přechodu v ulici U Závor. Zde podle sdělení oznamovatele došlo ke sražení osoby projíždějící vlakovou soupravou, což bylo bohužel na místě zásahu po dojezdu jednotky potvrzeno. Muž středního věku utrpěl zranění neslučitelná ze životem a zemřel na místě ještě před příjezdem záchranky.

Ostatní zásahy byly drobnějšího charakteru. Při dvou požárech bytů, ke kterým jednotka vyjela do Uhřetěvsi, se vždy jednalo o drobná zahoření. Ta byla zlikvidována během několika minut.

Děkuji všem klukům za perfektní zvládnutí zásahů, při kterých nedošlo k žádnému zranění ani k poškození techniky.

Martin Dynybil, velitel JSDH Kolovraty

Program Kolovratského parníku obohatily ukázky nové i dobové hasičské techniky

■ Kolovratští hasiči na sklonku léta opět informují o všem, co se událo za posledního čtvrt roku.

Největší událostí byl bezesporu Kolovratský parník. Letošní počasí se docela vydařilo, takže jsme byli ušetřeni vydatného deště a nemuseli se schovávat celou dobu pod stany. Bohatou fotoreportáž jsme přinesli už v jarním čísle zpravodaje.

Dopolední část byla stejně jako minulý rok věnována ukázkám hasičské techniky, kterou vystavil náš sbor a HZS Praha. Kromě současné techniky byla k vidění i historická stříkačka SDH Benice, se kterou beničtí kolegové předvedli zásah v dobových uniformách. Byla to velmi pěkná podívaná, která většinu přihlížejících pobavila. Poté následovala ukázka požárního útoku, který předvedly děti z kroužku mladých hasičů.

Zbytek odpoledne se nesl v poklidu a kapely se připravovaly na večerní vystoupení. Hudební pásmo zahájil starosta Antonín Klecanda, který po krátkém proslovu předal mikrofon kapele Steamboat Stompers. Po dixielandovém úvodu pokračoval Jamaron a poslední skupinou, která celou akci uzavírala, byli Holokrci. Kolovratský parník byl ukončen krátce před sobotní půlnocí.

Z ostatních akcí, které proběhly, stojí za zmínku návštěva mladých hasičů z SDH Komárov a účast na dětském táboře v Německu.

Michal Opl, starosta SDH Kolovraty

Mladí hasiči si užili soustředění i tábor

■ Po perném jaru čekal naše děti před prázdninami pouze jeden závod, který se konal v krásném přírodním areálu v Popovičkách. Na start se postavilo pouze družstvo starších žáků, které mělo po předchozích závodech velké ambice. Bohužel se nepovedlo vše tak, jak mělo, a po dvou nepodařených pokusech jsme skončili na posledním místě. Pro naše malé závodníky to bylo velké poučení a lekce, že nic není zadarmo.

Poslední červnový víkend jsme pro děti připravili soustředění v naší zbrojnici, kde se k nám připojily děti z SDH Komárov. V páteční večer jsme si opekli buřty a pak se přesunuli do sálu restaurace U Boudů, kde jsme si zahráli seznamovací hru a uložili se ke spaní. Sobotu jsme zahájili ukázkami naší techniky, což bylo okořeněno ostrým výjezdem k požáru v Uhřetěvsi. Po obědě jsme s dětmi zamířili na koupaliště, kde se děti pěkně vyřádily. Po návratu proběhla přednáška na téma první pomoci, včetně tréninku na figurínách. Kromě toho si děti mohly prohlédnout a osahat automatický externí defibrilátor.

Návštěvu kamarádů z Komárova jsme zakončili prohlídkou leteckého muzea ve Kbelích a cestou domů jsme se rozešli na hlavním nádraží. Některé naše děti se ale neloučily na dlouho, protože na konci prázdnin vyrazily společně s komárovskými na dětský tábor do Německa. Na táboře se jim moc líbilo, tak jen doufáme, že i v budoucnu budeme moci s komárovskými spolupracovat.

Poslední závod této sezóny jsme absolvovali s družstvem starších dětí během prvního zářijového víkendu v Modleticích. Zde se nám poštěstilo „urvat“ páté místo s velmi dobrým časem.

Během jednoho roku se nám podařilo s dětmi ujít dlouhý kus cesty a na výsledcích je to hodně znát. V polovině září se chceme zúčastnit Dětského železného hasiče a poté budeme soutěžit na halovém mistrovství Prahy na 60 metrů překážek. Kromě toho bude také probíhat školení nových vedoucích mládeže. Poslední zprávou je, že pokud se vše bude dařit jako doposud, tak budeme mít kalendář našich mladých hasičů pro rok 2017.

Michal Beneš, vedoucí mládeže SDH Kolovraty

Škola připravila žákům spoustu novinek

■ Základní škola v Kolovratech zahájila nový školní rok první zářijový den. Tento den byl významný především pro 63 prvňáčků, kterým tímto začíná nová etapa života. Na prostranství vedle budovy v ulici Albíny Hochové přivítali nové žáčky zástupci školy a za městskou část starosta Antonín Klecanda. Ten všem novopečeným školákům předal na památku pěknou knížku. Co čeká v novém školním roce všechny žáky, prozradila ředitelka školy Vladimíra Neklapilová-Reinerová.

V tomto školním roce bude výuka probíhat v budovách v ulicích Mírová, K Poště a Albíny Hochové. Ke dni 1. září máme zapsaných 317 žáků, škola má 15 tříd a 8 oddělení školní družiny. Rozšířením kapacity školní družiny jsme vyřešili problémy s nedostatkem míst a uspokojili jsme všechny požadavky rodičů. Problémem nadále zůstává nedostatečná kapacita školní jídelny a nedostatečné prostorové podmínky školy. I přesto se nám však daří zkvalitňovat materiální vybavení a modernizovat výuku. V současné době je 12 tříd vybaveno interaktivními tabulemi, zbývající třídy disponují velkoplošnou obrazovkou s připojením k internetu.

U školy vznikne Kolovratský envirokoutek

Díky účasti v dotačních programech a také díky finančním prostředkům, které jsme získali sběrem papíru, jsme mohli zahájit práce na revitalizaci pozemků v okolí jednotlivých budov. Na pozemku vedle kontejnerové budovy tak postupně vzniká herní zóna. Již nyní zde mohou děti využívat lavičky a venkovní tabule, chystá se vybudování pergoly pro venkovní výuku a interaktivní stanoviště pro výuku ekologické výchovy. Budova v ul. Mírová se díky podpoře MČ Praha-Kolovraty dočkala instalace klimatizací do podkrovních učeben a na školním dvorku byla zrekonstruována zeď s lavičkami. Zde vznikne z finančních prostředků Magistrátu hl.m. Prahy v rámci projektu Kolovratský envirokoutek interaktivní vzdělávací zóna tvořená sadou informativních tabulí s ekologickou tematikou, vyvýšeným záhonem a hmyzími domečky. Nemalé finance škola získá zapo-

jením se do výzvy Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (Podpora škol formou projektů zjednodušeného vykazování – Šablony pro MŠ a ZŠ). Finanční prostředky budou využity na posílení personální oblasti, zejména v souvislosti s inkluzí, a na rozvoj polytechnické výchovy.

Škola podporuje nadání žáků a otevírá nové kroužky

Stejně jako v minulosti se budeme snažit maximálně podporovat nadání žáků ve všech oblastech. Pokračujeme ve spolupráci s Mensou ČR, žáci se budou mít možnost zúčastnit Logické olympiády, matematické olympiády, Pythagoriády i matematického Klokana. Navážeme na naše úspěchy ve sběrové soutěži, soutěži ve vybíjené, české dámě apod. Nadále se zaměřujeme na komunikativní dovednosti žáků, na techniky sebeprezentace a sebehodnocení. K tomu nám napomáhá realizace předmětu komunikační dovednosti, realizace školních projektů, pravidelné sebehodnocení žáků, ale také zavedení konzultací ve třech (žák – učitel – rodič).

Pestrout nabídku kroužků (zejména sportovních a jazykových) rozšiřujeme o další se sportovním zaměřením. Ve spolupráci se Studiem SPORT pokračují v rámci projektu Sport není za trest! tréninky zaměřené na tradiční míčové sporty a základy gymnastiky. Novinkou bude také kroužek tvorby školního časopisu. Samozřejmě pokračuje činnost školní hudební skupiny Rockovraty pod vedením pana učitele Davida Bartoše. Přehled kroužků a způsoby přihlašování naleznete na webových stránkách.

Na webových stránkách jsou také aktuální termíny tradičních akcí, které chystáme pro veřejnost jako Den otevřených dveří, Školní vánoční jarmark, školní ples a jiné.

Velkou změnou v tomto školním roce bude termín zápisu do 1. tříd, který byl novelou školského zákona posunut a v naší škole se tedy uskuteční ve dnech **18.–20. 4. 2017**.

V říjnu budou zvoleni noví členové školské rady

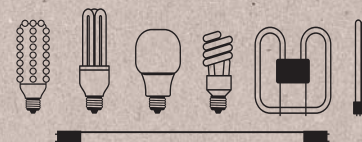
Vzhledem k tomu, že končí funkční období současných členů školské rady, je nutné vyhlásit řádné volby nových členů. Školská rada ZŠ Kolovraty má celkem šest členů. Za zákonné zástupce nezletilých žáků školy budou voleni dva zástupci. Další dva členové školské rady budou voleni z řad pedagogů a další dva budou jmenováni zřizovatelem školy, tedy Úřadem městské části Praha-Kolovraty. Volby proběhnou dne **6. října 2016** ve staré budově školy v ul. Mírová 57/47. volební místnost bude otevřena **od 15:00 do 18:00 hodin**.

Vážení přátelé, děkujeme Vám za podporu a těšíme se na další spolupráci.

Mgr. Vladimíra Neklapilová – Reinerová

Odevzdejte
nefunkční zářivku
ZDARMA
do sběrné nádoby
EKOLAMP ve sběrných
dvorech, úřadech
a obchodech.

Do sběrné nádoby patří

kompaktní úsporné zářivky, výbojky,
lineární (trubicové) zářivky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

ekolamp

EKOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100, www.ekolamp.cz

Domácí vzdělávání zvládnou rodiče, kterým nechybí kuráž

■ Zdeňka Rybová z Kolovrat se před devíti lety rozhodla, že se bude se svými dětmi učit doma. Přestože její tři děti nosí z přezkoušení samé jedničky, o známky prý nejde. Důležitější je vnímat vzdělání jako skvělý prostředek pro to, aby byly schopny žít vedle těch, které jim život postaví po jejich boku.

Co bylo prvním impulsem učit svoje děti doma?

V současné době už učím doma devátým rokem, takže je to relativně dávná historie. Přesto si však dobře pamatuji ten okamžik, kdy jsme se s manželem rozhodli, že budeme naši tehdy první, nejstarší dceru učit doma. Navštěvovala jako předškolák mateřskou školu a bylo nám školským poradenským zařízením sděleno, že její schopnosti neodpovídají nástupu na běžnou základní školu. Do té doby jsme jako rodiče sami nic nepozorovali a ani pedagogové, s nimiž dcera přicházela denně do kontaktu, nic neřekli. Dcera byla běžným dítětem, které nijak nevyčnívalo nad běžný průměr svých vrstevníků, ale nebyla ani pod tímto průměrem.

Jak jste na toto sdělení reagovali?

Doporučení, abychom zvážili spíše speciální školu, způsobilo v naší rodině pochopitelně šok. Jako matka osvojeného dítěte – v adopci máme všechny naše děti – jsem si kladla nezodpověditelné otázky, zda není něco na tom, co nám říkají, zda si naše dítě nenese v rámci zátěže něco námi nerozpoznaného od svých biologických rodičů a podobně. V té době jsme znali několik našich přátel, kteří již doma učili. Sami jsme necítili dostatečnou kompetenci a nad domácím vzděláváním jsme do té doby vůbec nepřemýšleli. V situaci, v níž jsme se tehdy nacházeli, nám však přišlo na mysl, že by možná tato cesta znamenala dobrou šanci na zvládnutí slabých míst naší školačky. Měli bychom na ni víc času a mohli s ní individuálně pracovat tam, kde to bude více třeba, kde na to v běžném školním prostředí pedagog nemá z důvodu zaneprázdněnosti čas.

Radili jste se s odborníky, než jste se rozhodli učit dceru doma?

Protože jsem se těžko smířovala s tím, co bylo na adresu naší nejstarší dcery z úst pracovnice pedagogicko – psychologické poradny vysloveno a také proto, že jsem se považovala za lepší znalkyni své dcery než osoba, která ji vidí poprvé a jednou při plošném testování předškoláků, navštívila jsem jiné pracoviště téhož zaměření a znovu konzultovala výsledky tam podstoupeného testu školní zralosti. Dcera se ukázala jako normálně zralé, naprosto průměrné dítě. Na místě jsem konzultovala i otázku domácího vzdělávání a bylo mi sděleno, že určitě je to možnost, kterou bychom neměli zavrhnout. Mezitím jsem se už ponořila do sbírání zkušeností a informací a s manželem jsme se rozhodli, že to tedy zkusíme. Nastoupit do školy, pokud by se nám doma nedařilo či nastaly nějaké potíže, ostatně mohla dcera vždycky. S touto svobodou jsme do toho před devíti lety šli.

Předpokládám, že u dalších dětí jste s domácí školou už neváhali...

Přirozeně pak nastalo to, že další dvě děti, které nastoupily povinnou školní docházku rok a dva roky poté, zůstaly v domácím vzdělávání také. A mohu říci, že čím víc jich doma postupně při vzdělávání u našeho stolu bylo, tím to bylo lepší. Považuji za důležité ale dodat, že nepatřím mezi

kritiky pedagogů či nechovám v sobě nedůvěru ke školám. Naše rozhodnutí není postaveno na konfliktu vůči škole nebo například na osobně špatných zkušenostech. Vyplynulo ze zmíněných okolností a přišlo poměrně spontánně. Dobrých a obětavých pedagogů si nesmírně vážím, zvláště v našich časech, kdy bezesporu můžeme pozorovat poměrně významnou krizi autority napříč celou společností a všemi jejími generacemi i vrstvami.

Co všechno jste musela předem nastudovat, než jste předstoupila před své děti v roli pedagoga?

Pokud jde o látku, kterou má dítě ve školním roce zvládnout, je domácí vzdělávání upraveno v rámci školy, kde je dítě zapsáno, stejným školním vzdělávacím programem, jaký mají děti s běžnou docházkou. Držíme se tedy tzv. osnov, jsme vázáni i rámcovým vzdělávacím programem pro základní školy, máme pokyny od vyučujících jednotlivých předmětů, zadání pro seminární, laboratorní, slohové práce a podobně. To všechno je mou zodpovědností a na mně je, abych dětem zprostředkovala takové vzdělávací aktivity, resp. materiály a infor-

mace, aby při pololetním přezkoušení zvládly na ně kladené požadavky. Každý doma vyučující rodič má svůj individuální přístup, v tom je ta cesta vlastně krásná a obohacující. Nemohu tedy být nijak plošným příkladem, naše výuka spočívá na poměrně klasických fundamentech, jakým jsou učebnice a pracovní sešity, pravítka, kružítko a úhloměry, tempery a pastelky, cizojazyčné videoprojekce a jazykové příručky, notové sešity a dosti členěný rozvrh pracovního dne především v odpoledních hodinách, kdy se děti věnují volnočasovým aktivitám. Výjimečné je ale to, že u toho jsme spolu my jako rodina – máme čas na rozhovory, když nás něco více zaujme, zůstaneme u látky déle, trávíme čas společně tím, co se ukáže jako nesnadno zapamatovatelné.

Jak se připravujete na vyučování před začátkem školního roku?

Zjistím si, co všechno děti mají za rok zvládnout, udělám si pro sebe plán, který mi dá jistotu, že se vše v daném časovém úseku zvládne. Připravím učebnice a pracovní sešity, využívám metodické portály pro pedagogy, abych zde čerpala například

vzory pracovních listů, které pak s dětmi zpracováváme. Moje role vlastně není změněna tím, že učím své děti. Pořád jsem pro ně máma. Tak přirozeně, jako jsem je učila chodit, mluvit, poděkovat, pozdravit nebo si umýt ruce, se s nimi stejně učím goniometrické funkce či literární historii národního obrození.

Kolik času věnujete přípravě na druhý den?

Příprava u nás opravdu není ze dne na den. Obecně mají děti povinnost každý den se věnovat klíčovým předmětům, kterými jsou český jazyk, cizí jazyky a matematika. Denně musí cvičit na hudební nástroje a číst českou i cizojazyčnou knížku v rámci tzv. povinné četby. Dcery se loni rozhodly pro model, v němž mají na měsíc v rámci školního roku vždy jeden či dva předměty k tomu, aby jej nastudovaly – v září tohoto školního roku si například obě vybraly zeměpis a přírodopis. Mají v tomto ohledu svobodu. Vědí, že do května příštího roku, kdy nastane zkouškové období, musí zvládnout všechny, které mají předepsané. Je to určitá deviza úsilí rodičů při domácím vzdělávání, která už nám byla připsána na naše konto, což je samostatnost a odpovědnost. A též schopnost vzít na sebe závazek dlouhodobého charakteru a splnit ho, aniž by rodič musel denně či týdně kontrolovat jeho plnění. Za to jsem velmi vděčná, a ačkoliv jsem o tom dříve slyšela od doma vzdělávajících rodin, pochybovala jsem. Teď to vidím na vlastní oči a jsem na naše děti i v tomto ohledu hrdá. Zcela zásadně nemáme domácí úkoly a vyučování se zpravidla stihne do oběda. Odpoledne mají děti dost aktivit – věnují se od malička folklornímu souboru, hrají na dva hudební nástroje, jsou aktivními skauty, navštěvují jazykovou školu, šachový klub, sportovní a výtvarné kroužky, jezdí na koni... Testy a písemky píší zásadně vždy jen ve škole při pololetním přezkoušení, doma si toto prostředí nepěstujeme.

Jak vypadá běžný den ve vaší domácí škole?

Trochu jsem to už naznačila, ale upřesním, že každý den začínáme ráno, kolem osmé hodiny. Děti si vezmou materiály ke studiu a pracují. Čím jsou starší, tím méně mě potřebují fyzicky v každé větě v učebnici či úkolu v pracovním sešitě, takže já se věnuji svému zaměstnání. Jsem-li zavolána, jdu pomoci. Tak to chodí u látky, kterou znají, prohlubují si ji či opakují. Novou látku ale zásadně probíráme spolu, diskutujeme o ní, učíme se ji správně pochopit. Klasický rozvrh hodin opravdu nemáme. Je však dáno penzum práce, která má být za den odvedena v počtu zpracovaných úkolů v daném předmětu, a očekávám, že to děti dodrží. To pak samozřejmě kontroluji a vidím-li na odvedené práci chyby, mluvíme o nich, opravujeme je společně. Odměnou za dobře vykonanou práci je oběd domácí kuchyně od maminky, na jehož přípravě se ti, kteří mají svou práci dobře odvedenou včas, mohou dokonce podílet. A naopak – ten, kdo práci odvedenou nemá, třeba proto, že zahálel nebo podlehl nechuti se do ní pustit a ztratil čas, může mít kvůli tomu oběd tak pozdě, až se hlad bude ozývat opravdu intenzivně. To je samozřejmě myšleno s nadsázkou.

Prokládáte vyučování i pobyt v přírodě, chodíte do muzeí, na výstavy?

Výhodou domácího vzdělávání je ušetřený čas. Ten pak opravdu využíváme dost intenzivně na aktivity mimo domov. Představa o domácím vzdělávání jako o situaci, kdy jste deset měsíců zavřeni

s dětmi za dveřmi obýváku, je samozřejmě mylná. V terénu a mezi lidmi, respektive dětmi jsme velmi často. Už v prvním a druhém zářijovém týdnu jsme stihli velkou výstavu k jubileu Karla IV. nebo generálku Čechovýchých Tří sester ve Stavovském divadle. Výhodou života v hlavním městě je široká nabídka doprovodných programů a aktivit pro školy, k nimž se s chutí přidáváme a nikdy jsme v tomto ohledu nenarazili na problém. I přesto, že je týden zpravidla u nás pro každého člena naší rodiny hodně nabitý, máme čas na to, abychom kvalitně věci v kultuře, umění či v rámci univerzitní nabídky různých seminářů a kurzů, například na Přírodovědecké fakultě, nezmeškali.

Děti se také účastní seminářů k projektům pro středoškoláky; absolvovaly tak rétorický kurz s Janem Čenským nebo kurz etikety s odborníkem v této oblasti. Jsou to všechno mimořádně zajímavé programy a nabyté zkušenosti dětem, myslím, hodně přináší. Navíc domácí školáci mají perfektně vytvořené zázemí, kdy si navzájem dávají tipy na akce, které vyzkoušeli nebo na ně chtějí jít spolu s dalšími. Komunita se schází v hojném počtu i na aktivitách, které známe z běžné školy – zahájení nebo ukončení školního roku, vítání prvňáčků a loučení s deváťáky, slavnostní akademie a besídky, na nichž děti hrají divadlo, vystavují výtvarná díla nebo hrají na hudební nástroje a zpívají. Těch nabídek pro děti v rámci individuálního vzdělávání je víc, než dokážeme stihnout.

Jak děti hodnotíte?

Na konci každého pololetí děti jezdí do školy na tzv. přezkoušení. Zde jsou hodnoceny běžným známkováním podle výsledků testů, respektive písemek, a podle toho, jak to také vidím já. Musím říci, že zpravidla bych jim dala horší známky, než jim dávají jejich pedagogové ve škole! Ale patrně jsem příliš kritická a je asi dobře, že výsledné hodnocení na vysvědčení není jen mou kompetencí.

Zpětnou vazbou je půlroční přezkoušení profesionálními pedagogy. Jak vaše děti obstály?

Dosud se nám daří mít samé jedničky, takže Bohu díky za to, jak děti dobře pracují, i když si říkáme, že o známky opravdu nejde. Děti už dobře vědí, že důležitější je, aby byly dobrými lidmi, odpovědnými občany své země, věděli, proč jsou na světě a co je jejich úkolem. Také aby pomáhaly těm, kteří to potřebují, svůj život vnímaly jako službu a vzdělání jako skvělý prostředek pro to, aby byly schopny žít dobrý život pro ty, kteří jsou jim v životě postaveni do cesty jako rodina, přátelé, kamarádi, sousedé.

Odpůrci domácího vzdělávání tvrdí, že děti mají omezené možnosti začlenit se do kolektivu vrstevníků. Snažíte se jim to nahradit třeba nabídkou kroužků?

Těch mýtů kolem domácího vzdělávání je vůbec celá řada. Musím sama říci, že na začátku této naší cesty nás neminuly obavy, protože se ani nám nevyhnuly otázky po tom, jak to zvládneme být mimo hlavní proud my i naše děti. Nepatříme mezi typické individuality, máme rádi společnost, na světě se nám líbí a jsme otevřenou rodinou. Otázky a obavy se však postupem času rozplynuly v praxi samy. Pokud jde o děti, izolaci rozhodně netrpí. Argument školním kolektivem jako vzdělávající sociální skupinou nevnímám jako relevantní, protože v životě dospělých lidí se nikdy nikde neseťkáte s tak unifikovanou skupinou lidí, nepohybujete se výhradně mezi stejně starými vrstevníky buď v práci nebo mezi přáteli, nemáte stejné názory, stejné autority, nejste vystaveni stejným otázkám jako třeba látce ve škole. Nemyslím, že absence dalších dvaceti stejně starých dětí po dobu devíti let v životě člověka znamená doživotní handicap. Kdo se učí doma, vstupuje do každodenního kontaktu s lidmi různého věku. Musí se tak naučit komunikovat napříč generacemi, což je podle odborníků mnohem důležitější. Děti jsou často vyzrálejší a domácí školáci při nástupu pak do běžné školy bývají často vůdčími osobnostmi kolektivu. Pokud jde o naše děti a děti z individuálního vzdělávání, které osobně známe, mají zpravidla kolem sebe kamarády stejně jako děti, které navštěvují školu. V našem případě tráví děti také prakticky každý víkend a všechny prázdniny mimo domov s dětmi z aktivit, kterým se věnují – se skauty, s folklorním souborem, s kamarády na lyžích, kolech či na túrách po horách.

Pro koho je domácí škola vhodná?

Obecně se individuální vzdělávání hodí především pro děti, které mají speciální vzdělávací potřeby, dále pro děti nadané či děti, které třeba sportují, a vyhovuje jim individuální plán vzdělávání. Také je výborné pro rodiče, kteří hodně cestují a přesouvají se s dětmi z místa na místo kvůli pracovním závazkům. Ale je také vhodné pro rodiče, kterým záleží na dobrém vzdělání dětí a na tom, aby děti neztratily zájem o poznání a získávání nových životních zkušeností. Anebo pro rodiče, kteří chtějí s dětmi v době, kdy o to ještě stojí, strávit maximum společného času a prožívat dobrodružství poznávání světa v rodinném společenství.

Jaké jsou výsledky domácího vzdělávání?

Dnes je možné legálně vzdělávat děti až do 9. ročníku základní školy, tedy po celou dobu povinné školní docházky. Realita individuálního vzdělávání není nová, učí se tak už třetí generace školáků v poměrně velké početní skupině; řada dříve doma vzdělávaných dětí je dnes už v pokročilých ročnících vysokých škol, velká část studuje střední školu. Nepotýkají se s žádnými problémy, které by se mohly připsat na vrub individuálnímu modulu vzdělávání po dobu základní školy. Je to cesta, která bezesporu není pro každého, jsou rodiče, kteří nemají ani u vlastních dětí autoritu nebo nejsou schopni žít v určitém řádu či k jeho dodržování potřebují kontrolu zvenčí. Ale myslím, že je skvělá a doporučila bych ji k vyzkoušení každému rodiči, který najde alespoň špetku kuráže. Rodičovství je vlastně vůbec o odvaze a nikdo nevíme, jaké naše děti budou, až vyrostou. Ale cokoliv dobrého, co máme po ruce k tomu, abychom jim mohli nabídnout, bychom měli využít. Stojí to za to.

Blanka Oujezdská

Lipany mají knihobudku

Vezmi si knížku a zase ji vrať nebo přines jinou. To je princip knihobudky, kterou slavnostně otevřeli členové Okrašlovacího spolku lipanského v poslední den školního roku a zároveň tak s místními dětmi oslavili začátek prázdnin.

Otevření knihobudky je jedním z počtů členů spolku připravovaných k oslavě sedmišestého výročí první písemné zmínky o obci Lipany. Knihobudka byla vybudována v prostoru autobusové zastávky, kterou za vydatné finanční podpory obyvatel Lipan nechal postavit Okrašlovací spolek lipanský.

Kdysi na tomto místě stála zemědělská váha, vybudovaná před druhou světovou válkou svěpomocí lipanskými sedláky. Od roku 1948 byl objekt využíván JZD. Později byla váha upravena a používána jako autobusová zastávka, která ovšem byla v běhu času ponechána svému osudu. Zchátrala a musela být pro hrozící zřícení po dlouhodobé snaze Okrašlovacího spolku odstraněna. Díky strojnímu vybavení Jiřího Řeháka a za pomoci lipanské omladiny byla zbourána 25. března 2012.

Podle dobových fotografií a vzpomínek starousedlíků stávala na stejném místě lipanská pastouška. Doložené zmínky máme od poloviny 19. století. Císařský otisk mapy z roku 1841 již tuto stavbu uvádí. V pastoušce bydlely tři rodiny, které pracovaly u lipanských sedláků.

A protože jsme otvírali knihobudku plnou knih, poslechly si děti pohádku o berušce, která ztratila jednu tečku. Během vyprávění pomalovaly postavičkami z pohádky všechny chodníky v okolí, pak prozkoumaly ze všech stran přistavené popelářské auto, opekly si buřty, pochutnaly si (a to nejen děti) na nejzajímavější darované knize, podepsaly se do pamětního listu ve čtenářském vzkazovníku a také si zatančily.

Děkujeme J. Vosáhlovi za zhotovení knihovny, všem za přinesené knížky, Heleně Gurové za krásnou a chutnou knihu – foliant, O. Čalčinskému za poskytnuté občerstvení, P. Sobiškovi za překvapení, které pro děti připravil, P. Goryczkovi a D. Novotnému za hudební doprovod, našemu hostinskému za možnost připojení se do elektrické sítě a všem ostatním, kteří přišli podpořit tuto akci.

Tajné ingredience a kvalitní příprava guláše rozhodly o vítězi kotlíkového klání

■ V poslední srpnovou sobotu se tradičně, navíc už po osmé, konalo klání v vaření kotlíkového guláše v Lipanech.

Přihlásilo a zúčastnilo se 6 týmů z Lipan a přilehlých obcí, soutěžících nejen o hlavní cenu za přípravu nejlepšího guláše, ale také o cenu za nejstylovější tým. Během sobotního odpoledne vzplálo šest ohňů. Kolem nich kroužilo šest týmů a v kotlících tvořilo voňavé guláše, které dráždily nedočkávané ochutnávače.

Pro příchozí dospělí i děti byly připraveny soutěže o drobné ceny – střelba ze vzduchovky, hod granátem (zkuste se trefit divně se kutálejícím granátem do barevné obruče) nebo již tradiční zatloukání hřebíku dutým kladívkem. Hladoví nedočkávní si pochutnávali na luxusních klobáskách mistra řeznického. Po dovaření gulášů v pět hodin odpoledne mohli diváci konečně začít ochutnávat a rozhodnout tak o vítězi letošního klání. Nejstylovějším týmem se stali Houpačáci, nejlepší guláš uvařili Gulage Riders.

Z deníčku vítězného týmu

V sobotu 27. srpna 2016 jsme se jako team Gulage Riders zúčastnili mezivesnického klání v vaření kotlíkového guláše. Samozřejmě jako každý rok ani tentokrát jsme přípravu nepodcenili a týden před dnem „D“ se konal předstartovní „meeting“ v restauraci U tří soudků, kde se řešilo, co budeme vařit. Po několikahodinovém rokování jsme se shodli, že použijeme recept od Magdaleny Dobromily Rettigové, která své letité zkušenosti sepsala v knize o vaření.

Den před dnem „D“ začal každý podle předem dohodnutého rozpisu plnit své funkce. Já jako hlavní topič jsem započal přípravu poctivého hovězího vývaru. Stačilo šest hodin pozvolného vaření a vývar byl hotov. Druhý z nás měl za úkol připravit cibuli. K tomu používá již léta osvědčený ochranný prostředek, a to motocyklové brýle. A konečně třetí člen, ten nejdůležitější, připravil koření a další tajné příměsi.

Inkriminovaného dne hodinu po poledni se začalo vařit. Ohně se nám podařilo rozdělat v rekordním čase na první sirku. Cibule v sádelné lázni krásně zesklouvala. Pak přišlo na řadu maso. Bohužel v ten moment plamen zhasl a maso nám již dobře připravené dílo lehce pokazilo. Po opravě ohniště a rozhoření plamene se pokračovalo dál. Po zatažení masa přišla na řadu paprika a další tajné příměsi, o kterých se nemohu rozepisovat. Pak vývar, čerstvé papriky a rajská jablčička. Nastala nejdůležitější část úkolu, a to pomalé vaření. No, a po zhruba dvouhodinovém vaření bylo hotovo. Pak přišlo rozdávání do předem koupených misek. No, a pak jsme vyhráli.

Atmosféra byla skvělá. Soupeři úžasní. Kostýmy jsme neřešili, neboť motocykloví jezdci jsou individualisté a nesnáší uniformitu. Jsme velice rádi, že jsme uvařili skvělý guláš a děkujeme za pohár a další věcné ceny. Závěrem: přijdeme zase.

Guláš byl sněden, ceny a odměny soutěžícím rozdány, ale mít den neskončil. Někteří se vydali k domovu trávit a vstřebat zážitky, a kdo zůstal, užíval si dále krásného dne při poslechu kvalitní hudby. Celé odpoledne soutěžícím i návštěvníkům zpříjemňoval hudbou Honza Šimek s kapelou, ve večerních a nočních hodinách byli vystřídáni mnohačlenným hudebním tělesem Kavárna Čas. V pozdních nočních hodinách se poslední tanečníci a posluchači rozešli. Po krátké noci se někteří opět sešli a po vydatné česnečce od pana hostinského poklidili prostor lipanského parkoviště, kde se celá akce odehrávala.

Poděkování za zdárný průběh patří všem zúčastněným - soutěžním týmům především, a také sponzorům, jmenovitě L. Vedralovi, P. Sobiškovi, O. Čalčinskému, M. Rathouskému, lipanské hospodě a ÚMČ Praha-Kolovraty za zapůjčení inventáře a finanční podporu (odměny a ceny pro děti).

Okrašlovací spolek lipanský

I takový byl Jirka Kadlus

Vzpomínka na legendu naší jazzové scény

Dlouho jsem přemýšlel nad tím, co vlastně o nedávno nečekaně zesnulém Jiřím Kadlusovi napsat. A protože jsem muzikant a s Jirkou jsem toho pěkný kus odehrál, rozhodl jsem se zmínit jeho největší životní lásku z oblasti koníčků, což byla muzika.

Znal jsem ho jako šéfa kapely Steamboat Stompers, a to již od svých snad 17 let, kdy jsem začal jako student na tuto dixielandovou kapelu chodit. Je to už 37 let...

Jirka stál již před 48 lety u zrodu této kapely, která se rychle stala známou, a lze říci, že po čase dokonce legendou nejprve československé a pak české jazzové scény. Steamboat Stompers jste vždy poznali na první poslech mezi všemi jazzovými kapelami. A stejně tak Jirku mezi všemi jazzovými trumpetisty. Málo se ale ví, že za svůj bohatý život se neskutečnou měrou zasloužil o propagaci tradičního jazzu a dixielandu. To, co vykonal nejen pro své posluchače a příznivce kapely, ale pro

jazzovou hudbu v naší republice vůbec, snad nemá obdoby u žádné jiné postavy československé ani české jazzové scény. Jen namátkou: stál za slavnými a známými Podvečery se Steamboat Stompers na Výstavišti v Praze (tehdy Park kultury a oddechu). S kamarádem Františkem Havlíkem vymyslel a zrealizoval neskutečné, obrovské a skvělé Salony tradičního jazzu s účastníky z celého světa a to vesměs zvučných světových jmen! Pořádal lidově pojaté jazzové zabíjačky a také pravidelné a letité jazzové pořady na mnoha scénách v Praze, tedy i na parnicích. Každý rok organizoval obrovské Jazzové Vánoce se slavnými jazzovými hosty z domova i ze světa. Neváhal dovézt ke všem možným příležitostem řadu skvělých zahraničních i zámořských hostů, ať jednotlivců, tak celých souborů. Jako příklad lze zmínit skvělé gospelové kapely z USA. A u nás v Kolovratech stál u zrodu Kolovratských parníků, které si hned od prvního ročníku našly nečekaně množství příznivců. Zkrátka Jirka chtěl lidem rozdávat tu nejkrásnější radost, kterou znal – a tou byla jazzová muzika. Nikdy při tom ani v nejmenším nemyslel na svůj prospěch a každou korunu, kterou sehnal na své plány, opravdu poctivě investoval do svých záměrů. Přitom nehleděl na to, zda (mu) to kromě radosti a uspokojení, že mohl lidem něco dát, něco přinést.

Odešel nám tak nejen skvělý muzikant, ale i nadšený propagátor muziky, kterou miloval. O jeho zásluhách v této oblasti ví jen zasvěcení. On se jimi nikdy nechlubil. Tím spíš je třeba, aby byly připomenuty alespoň nyní, kdy na něj už jenom vzpomínáme. Bezesporu se „tam nahore“ zařadil do té nejlepší jazzové společnosti a postavil se do „frontalajny“ té nejskvělejší dixielandové kapely.

Koncem září se v kulturním centru Labuť v Říčanech konal vzpomínkový koncert Memoriál Jiřího Kadluse s účastí předních jazzmanů–kamarádů.

Jarda Havlas, spoluhráč, kamarád a soused z Kolovrat

KoloZávod si užila stovka závodníků

■ V neděli 11. září proběhl v odpoledních hodinách v prostorech hřiště s U-rampou tradiční KoloZávod. Na start se postupně postavily děti od dvou do patnácti let v celkovém počtu devadesátišesti závodníků.

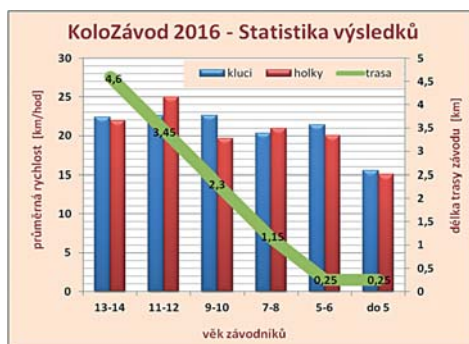
V letošním roce si počasí usmyslelo, že vynahradí deštěm z minulých ročníků řádným teplem, a tak velká část závodníků i doprovodu hledala každý kousek stínu. Důležité je, že cílovou čarou projel stejný počet závodníků, který předtím opustil startovní čáru. Mezi sebe si děti rozdělily úžasných 41 medailí v šesti věkových kategoriích cyklistů a třech věkových kategoriích koloběžkářů. Závod probíhal na tratích o délce 250, 1150, 2300, 3450 a 4600 m.

Vzhledem k tomu, že jsem se statistikou již začal, dovolím si vás obšťastnit jednou zajímavostí. Po zpracování výsledků jsem spočítal průměrnou rychlost

vítězů všech kategorií kol a výsledek je velmi zajímavý. Díky prodloužení trasy závodu v rozmezí věkových kategorií 5 až 14 let je průměrná rychlost vítěze (až na dvě statistické výjimky) v rozmezí 20 až 22,5 km/hod. Tolik pro milovníky čísel.

Celou akci zorganizovalo Rodinné centrum MACEK ve spolupráci se Školou Taekwon-do ITF CHON-JI, Klubem U Boudů a Kolovratským KOsem. Hlavním sponzorem byla MČ Praha-Kolovraty a elektrickou energii poskytl kabelem Václav Pokorný. Tímto děkujeme všem, kteří pomáhali s přípravou a organizací závodu.

Petr Bartoš

Děti z kraje zázraků

Letos se již popatnácté uskutečnilo letní umělecké soustředění sboru Coro Piccolo na Bebecku v Krkonoších.

Pětačtyřicet malých zpěváků se pilně připravovalo na nadcházející koncertní i divadelní sezónu a nacvičovalo písničky a choreografie do nového rodinného muzikálu Alenka v kraji zázraků, kde členové sboru od září účinkují v dětských rolích i v početné dětské company.

Kromě divadelních prken děti čeká do vánoc několik koncertů. Hezkým zážitkem bude spolupráce s Michalem Hružou a jeho kapelou, která oslaví 10. narozeniny koncertem v pražském Rudolfinu s účastí velkého symfonického orchestru a sboru Coro Piccolo.

Do přípravného i koncertního oddělení sboru CORO PICCOLO přijímáme nadané děti celoročně. Letos je novinkou otevření Dětského muzikálového studia MÚZY při sboru Coro Piccolo v Kolovratech, kde zkušení lektori učí muzikálové herectví a tanec. Děti se mohou hlásit během října přímo na zkouškách sboru a muzikálového studia, a to každé pondělí a středu od 15 do 18 hodin v sále U Boudů.

Jana Galíková

Jurta na Bohumila zahradě

Jako houba po dešti vyrostla na komunitní zahradě během pár srpnových dnů jurta.

Jurta je tradiční obydlí kočovných kmenů z oblasti centrální Asie a Středního Východu. Má kruhový půdorys, dřevěnou konstrukci a plátěnou plachtu izolovanou ovčím rounem. Tyto kmeny si svá obydlí stěhují s sebou.

I naše jurta je zateplená, aby byla celoročně obyvatelná, a vybavená kamny, abychom si v chladném počasí mohli zatopit. Jde o stavbu ekologickou, která nezatěžuje své okolí, minimalistickou a harmonickou zároveň. Interiér jurty svými oblémi tvary navozuje příjemný pocit a uvnitř lze vnímat pozitivní energii.

Primárně je jurta určena jako zázemí lesní školky sOOvička, která v Kolovratech funguje od 1.9.2016. Zároveň ji bude využívat vzdělávací spolek sOOva a členové komunitní zahrady ke společným schůzkám a dalším vzdělávacím, kulturním a společenským aktivitám. Vzdělávací spolek sOOva nabízí také možnost si jurtu pronajmout, např. pro pořádání kurzů, seminářů, workshopů apod. V případě zájmu rádi poskytneme více informací a umožníme prohlídku.

*Helena Sršňová,
koordinátor lesní školky sOOvička*

Umění nemusí jenom zkrášlovat, může i provokovat a nutit nás přemýšlet jinak, říká Miloslav Polcar

■ Kolovratský výtvarník a pedagog Miloslav Polcar má na svém kontě desítky samostatných i skupinových výstav, je nositelem prestižních ocenění a jeho díla jsou zastoupena v uměleckých sbírkách po celém světě. V příštím roce oslaví významné životní jubileum a příznivci jeho tvorby se mohou těšit na retrospektivní výstavu.

Věděl jste už od dětství, že se jednou stanete výtvarníkem?

Pocházím z muzikantské rodiny; maminka učila hru na klavír a sestra se věnovala zpěvu. Jako kluk jsem však chtěl být námořníkem. Teprve někdy v deseti letech, po zdravotních komplikacích po prodělané spále, se ve mně probudil silný zájem o výtvarné umění. Začal jsem chodit na různé kurzy kreslení i do lidové školy umění a nakonec jsem studoval na vysoké umělecké škole.

Přestože jste vystudoval monumentální malbu, zvolil jste si grafiku. Čím vás tento obor přitahoval?

To musím nejdříve trochu objasnit. Lidé si totiž pod pojmem „grafika“ představují různé věci - především nějaké propagační tiskoviny, plakáty a podobně. Ale „volná grafika“ je něco jiného, zejména její podoba má dnes velkou šíři vyjadřování. Volná grafická tvorba se v současném světě používá v nejrůznějších souvislostech. Původně, v tradičním slova smyslu tento termín označoval autorskou volnou tvorbu umělce-grafika, kterou často využívají i malíři či sochaři jako další způsob uměleckého vyjádření. Historicky grafika vznikla z potřeby získat obrazovou informaci ve více exempláři.

A jak je to dnes?

V dnešní době neomezených možností multiplikace to ale nemusí být její jedinou prioritou. Podstata grafické tvorby je skryta v její dualitě, která vykazuje dva póly existence. Vytváření tiskových matic a dále tištění výsledného tiskového obrazu. Tisková matrice může být hmotná, tedy vytvořena rytím či leptáním, anebo nehmotná, která je vytvořena počítačovým programem. Dnes není důležité, jestli je matrice kovová deska či kamenný nebo dřevěný blok a zda je otisk na papíře anebo je vytvořen iluzí světla.

Jak můžeme vidět na různých světových přehlídkách grafického umění, používá se vše včetně experimentů obřích formátů. Klasické techniky vedle současných digitálních jsou běžně prezentovány vedle sebe. Pro mne je na tom zajímavá právě ta široká možnost výrazu.

Mnoho umělců se v předlistopadové době nemohlo svobodně vyjadřovat. Dostal jste se někdy do situace, kdy jste se musel přizpůsobit tehdejšími pravidly?

Na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze jsem nastoupil v uvolněnějších letech 1967–68. V té době tam bylo ještě mnoho vynikajících umělců, profesorů jako Jiří Trnka, František Muzika, Karel Svobolinský, Zdeněk Sklenář,

Adolf Hoffmeister. Studoval jsem u profesora Sklenáře v ateliéru užité malby. Škola byla v té době takovou ulitou a azylem. Absolvoval jsem v roce 1973; v té době už museli tehdejší profesori povinně odejít a nastal čas, jak všichni víme, šedivé normalizace. Pracoval jsem střídavě jako uklízeč nebo jsem zaskakoval za učitele kreslení na základní škole. Krátce jsem pracoval také jako výtvarný redaktor. Nebyl jsem členem žádné politické strany a nebyl jsem přijat ani do tehdejšího Svazu výtvarných umělců. Jako absolvent umělecké školy jsem několikrát zkusil prezentovat svoji tvorbu na společné výstavě absolventů nebo výtvarných umělců. Brzy jsem ztratil veškeré iluze o tehdejších oficiálních českém umění a dokonce jsem přestal na nějakou dobu malovat a kreslit.

Kdy se to zlomilo?

První větší výstavu jsem měl až v roce 1988 v Památníku národního písemnictví v Praze. V té době jsem už učil na relativně svobodnější Katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Karlovy univerzity, obor kresba a grafika. Studenti byli vynikající kamarádi, a tak to šlo přežít a tvořit do šuplíku. Habilitaci na docenturu jsem sice mohl dělat jako neustraní až po listopadu 1989, ale to už byla jiná doba.

V letech 1991–2009 jste působil jako docent na Pedagogické fakultě Karlovy Univerzity. Jak se změnilo studentů ve srovnání s dobou, kdy jste vy sám byl jedním z nich?

To se nedá vůbec srovnat. Dnes mají studenti přístup k informacím, mohou cestovat, jsou pro ně různé mezinárodní stáže, je svoboda projevu.

Úplně jim závidím, ale pro ně je to samozřejmost. Tak doufám, že to tak vydrží a nebudou zase ostatní dráty.

Věnujete se grafice, kresbě, malbě, objektové tvorbě. Která z poloh je vám nejbližší?

Spojil jsem vše nějak dohromady. Tiskovou dřevěnou nebo kovovou matici jsem zvětšil do metrových rozměrů a náhle může být objektem nebo reliéfem současně. Do tisků zasahují kresbou i malbou. Rád experimentuji a pracuji s papírem, přičemž využívám jeho nepřehledné tvárné možnosti. Papír mohu lisovat do bloků, řezat, lámat. Tak mohou být grafikem, malířem nebo sochařem.

Vystavujete také v zahraničních prestižních galeriích. Jak vnímá vaši tvorbu tamní publikum?

V zahraničí vystavuji především na různých mezinárodních nekomerčních přehlídkách grafického umění, na které chodí informovaní diváci a odborníci.

Často se mluví o tom, že u nás jsme se stále ještě nenaučili investovat do výtvarného umění. Myslíte si, že se nechuť nakupovat umělecká díla někdy změní?

Th s uměním, to je samostatná kapitola a má různé úrovně. Nedá se to srovnat se světovým trhem. U nás jsou už sice také různí sběratelé a vlivné finanční skupiny, ale pořád je to málo. Myslím, že přetrvává nedůvěra v hodnotu uměleckého díla a že se musíme ještě učit, co je hodnota, která má smysl a naopak, co je jenom komerce a konzum.

Miloslav Polcar ve svém ateliéru

Koncem loňského roku jste vystavoval velko-
plošné tisky, autorské knihy obřích rozměrů
a další objekty v Památníku národního písem-
nictví v letohrádku Hvězda. Jaký je váš vztah ke
knize?

Knihy představuje specifický prostor pro
uplatnění škály grafických přístupů, což se
nejvýrazněji projevuje v tzv. autorské knize
a v přístupech spojujících klasické techniky s ex-
perimentem. Takovým průkopníkem v oboru
autorské knihy byl Josef Váchal.

**Tvoříte pomocí starých osvědčených metod,
anebo jste vpustil do svého ateliéru i moderní
technologie?**

Pouštím si do ateliéru svého vnuka, který stu-
duje na vysoké škole grafický design a ukazuje
mi různé digitální grafické manipulace. Tak se
od něj učím a je to pro mne velmi zajímavé.
Možná to někdy použiji.

**Říká se, že současné umění je bez dovětků a vy-
světlivěk sotva poloviční. Je nějaký návod, jak
se v moři různorodých stylů a proudů neztratit?**

Žádný návod neexistuje. Dobře si uvědomuji,
že není snadné proniknout do současného
umění, které prodělalo během posledních sto let
neuvěřitelné změny. Není možné se řídit pou-
hým estetickým cítěním, protože umění nemusí
jenom zkrášlovat a zdobit, ale může i provokovat
a nutit ostatní, aby začali přemýšlet trochu
jinak, tedy jiným způsobem, než jsou zvyklí.

Jestli chceme umění porozumět, musíme jej
aspoň trochu sledovat. Některé jeho druhy
osloví každého, jsou všem srozumitelné. Jiné
dokáže správně vnímat jen užší skupina lidí,
protože to vyžaduje určité vzdělání, informa-
čnost a také schopnost vcítění.

**V příštím roce oslavíte významné životní jubi-
leum. Nadělíte si při té příležitosti nějaký spe-
ciální dárek, třeba retrospektivní výstavu?**

Jsem členem Sdružení českých umělců gra-
fiků Hollar, které shodou okolností příští rok
oslaví sto let od založení. Toto výročí budeme
slavit osmnácti výstavami v České republice
a v zahraničí. V programu je zahrnuta i moje
plánovaná samostatná výstava. Vyvrcholením
celé akce bude společná výstava v pražském
Obecním domě na podzim příštího roku. Bude-
li mi dáno tyto akce uskutečnit, dodám do Info-
centra s knihovnou pozvánky na výstavy a budu
se těšit na své kolovratské sousedy. Mám již
kroužek věrných diváků z Kolovrat, kteří chodí
pravidelně na mé výstavy, a rád jej rozšířím.

Blanka Oujezdská

Tisíc let české myslivosti

Myslivost v České republice si silně zakládá na tradicích a kontinuitě, čím se velmi často liší od organizací v zahraničí. Česká forma myslivosti se svými zvyky, tradicemi a mluvou je tím jedinečná. Také z těchto důvodů byla myslivost v roce 2011 zapsána na seznam nehmotného kulturního dědictví ČR. Hovoří se o 1000 letech české myslivosti - a předloni jsme oslavili 90 let založení Českomoravské myslivecké jednoty (ČMMJ). Na Praze 10 v současnosti působí pět mysliveckých spolků, mezi nimi i MS Hubert Kolovraty.

Hlavní náplní činnosti mysliveckých spolků a jejich členů (v drtivé většině sdružených pod ČMMJ) je ochrana životního prostředí a péče o honitby s veškerou jejich flórou a faunou. Všichni členové mysliveckých spolků věnují této činnosti desítky či stovky hodin svého volného času a také vlastních prostředků. Určité zdroje poskytuje v rámci jednorázových dotačních programů také stát a dále ČMMJ či její okresní spolky.

Z myslivecké činnosti má prospěch celá společnost, přestože myslivci bohužel nedokážou své výsledky společnosti náležitě podat a pochlubit se svými úspěchy. Často jsou i frustrováni nepochopením, které se jim obecně dostává zvláště od obyvatel měst a rozrůstajících se příměstských částí. Tito občané dnes s přírodou přicházejí do kontaktu zcela výjimečně a bohužel nemají možnost a čas sledovat celoročně procesy, které v ní probíhají. Neznají je tak dobře jako právě myslivci, biologové či dříve asi všichni naši předci. To vede jen k dalším nedorozuměním.

Podzimní hony jsou jen malou odměnou za celoroční náročnou práci

Společenská pozitivita a přínosy naší činnosti jsou nepopíratelné. Jen namátkově: stavba zásypů, krmelců, seníků, lávek, ptačích budek, přikrmování zvěře v zimních měsících, zakládání políček pro zvěř, předkládání minerálních doplňků, případně medicína, chov, nákup a vypouštění zvěře do volné přírody (bažanti, zajáci, kachny, ad.), monitorování a sčítání stavů zvěře, potlačování škodné, vedení statistik, rozvoj kynologie, pořádání zkoušek loveckých psů, sokolnictví, pořádání výukových kurzů pro myslivecké adepty a hospodáře, doplňková vzdělávací školení, střelecká školení, pořádání kulturních akcí jako jsou plesy a zábavy, práce s mládeží, osvětová činnost, brigády, atd. Všechny tyto jednotlivé činnosti zahrnují také spoustu administrativy a osobního nasazení členů.

Odměnou za celoroční úsilí a péči jsou myslivcům společné podzimní hony. Je třeba si uvědomit, že se jedná pouze o třešničku na dortu celoročního snažení v práci pro přírodu a dále, že kontrolovaný odlov je v dnešní urbanizované krajině prvkem, který pozitivním způsobem ovlivňuje počet a složení

populací v daných oblastech v závislosti na úživnosti krajiny a dalších faktorech.

Pokles zvěře ovlivňují civilizační faktory

Ale budme konkrétní. Myslivecké spolky Prahy 10 zajišťují každoročně přes 20 tun krmného obilí, sena, kukuřice a dalších plodin. Obvodní myslivecká organizace ČMMJ Praha 10 poskytuje každoročně bezplatně jednotlivým honitbám minerální doplňky výživy pro zvěř. V jednotlivých honitbách Prahy 10 bylo v minulých letech vypuštěno více než 70 označovaných zajců pro oživení krve a ke stabilizaci stále klesajících stavů. Současně s tímto opatřením také samozřejmě neprobíhá již třetím rokem odlov zajců pro jiné než vyžadované veterinární účely. Stav zvěře zase opatrně stoupají, ale rozhodně ne tak rychle, jak bychom si všichni přáli a jak by bylo přirozené v jejich prostředí. Civilizační tlak na zvěř je příliš vysoký. Za pokles stavu zejména drobné zvěře samozřejmě nemůžeme myslivci, ale zcela známé faktory: urbanizace, vysoká chemizace v zemědělství, nevhodné osevní postupy, ztráty na zvěři při sklizních, srážky s vozidly, ztráty zvěře způsobené nezodpovědnými majiteli psů či celoroční rušení zvěře zvláště v jarních obdobích hnízdění a kladení mládat. V neposlední řadě jsou to predátoři, kteří se urbanizované krajině přizpůsobili mnohem lépe.

K ochraně zvěře může přispět každý

Je potřeba položit si otázku, zda nám záleží na tom, aby z naší krajiny v Praze a okolí nezmizela většina původní drobné zvěře, tak jako už se stalo či se právě děje na většině území ČR, a co proto můžeme sami udělat. Možnosti tu jsou. Všichni jsme řidiči, někteří vlastníme psy. Opatrnou jízdou, předvídavostí či nepouštěním domácích mazlíčků z vodítka v honitbách, může každý z nás ovlivnit více, než si myslí. Také je možné podpořit úsilí místní myslivecké organizace např. sběrem kaštanů a žaludů, případně věnováním obilí na zimní zakrmování či účelovým sponzorským darem na nákup krmiv. To vše se již nyní, i když vzácně, děje.

Současně bych chtěl poděkovat všem spoluobčanům, kteří nás podporují nebo alespoň sdílejí naše hodnoty na poli ochrany přírody.

Myslivosti zdar!

Ing. Jaromír Šín, OMS ČMMJ Praha 10

Pro Antonína Benčíka trest znamenal splnění životního snu stát se historikem novodobých dějin

■ Potrásl si pravicí se čtyřmi prezidenty, a přesto ho dnes trápí artróza obou rukou, říká s ironií. Antonín Benčík je autorem dlouhé řady publikací, studií a článků o historii Československa. Jeho specializací jsou partyzánská hnutí, osudy generála Heliodora Píky a Pražské jaro. Téměř dvacet let však nesměl jako produbčekovský reformista a údajný kontrarevolucionář publikovat. Útěchu tehdy nacházel v řezbařině. Ocenění se dočkal až po roce 1989, kdy v průběhu dalších let získal 9 literárních cen. Loni se stal obyvatelem kolovratského Domu s pečovatelskou službou, kde začátkem letošního roku oslavil devadesátiny.

Pojďme začít od konce. Kterou z vašich knih si ceníte nejvíce?

Měl bych asi říct, že je to ta poslední s názvem Operace Dunaj aneb Internacionální vražda Pražského jara, za kterou jsem předloni obdržel mezinárodní cenu E.E. Kische. Pro mě nejceněnější je však Rekviem za Pražské jaro. Tu považuji za základní dílo. V dalších publikacích jsem pak téma už jen rozšiřoval. A pak jsou pro mne neméně důležité knihy věnované generálu Píkoví.

Zvlášť poslední čtyři roky v mém životě byly rušné – to se sepala jedna cena za druhou.

Co je na práci historika, badatele nejtěžší?

Přečíst desítky tisíců stránek dokumentů, projít desítky archivů a to nejen v Čechách či na Slovensku, ale třeba i ruských, polských, maďarských či německých. Zrovna nedávno jsme měli v penzionu debatu o tom, že každý historik popisuje události jinak. To je sice pravda, každý máme vlastní názor, ale nesmíme napsat nic, co známe jen z doslechu. Já mohu odpříisáhnout, že vše, co jsem kdy publikoval, je podloženo dokumenty.

Narodil jste se na Slovensku, místo studia jste rodičům pomáhal vydělávat peníze při zemědě-

ských pracích, pak jste se vydal hledat štěstí do Čech...

Když se naší partě nepodařilo najít si práci v Brně ani v Praze, vypravili jsme se do Vejprtu a tam začali pracovat v textilním podniku. Zde jsem také poznal svoji ženu. Po několika měsících jsem pocítil první dotek politického života. Nejdříve jsem byl zvolen místopředsedou závodního výboru. No a v únoru 1948 mě švagr zlákal ke vstupu do KSČ. Tehdy jsem neměl sebemenší tušení, co to obnáší, a hlavně jsem měl jiné starosti – chystali jsme se založit rodinu. Krátce nato jsem dostal povolávací rozkaz a v říjnu musel narukovat do Chomutova. Po skončení prezenční služby, během níž jsem musel podepsat, že se stanu vojákem z povolání, jsem si však vynutil možnost dalšího studia. A tak po třech letech vojny jsem začal studovat na Vojenském učilišti v Roudnici a odtud, v roce 1952, jsem byl zařazen na Vojenskou technickou akademii v Brně jako lektor společenských věd. Po dalších třech letech jsem nastoupil na Pedagogickou fakultu Vojenské politické akademie v Praze a po úspěšném zvládnutí studia jsem se vrátil zpět do Brna.

Co předcházelo tomu, než jste se dostal ke své profesi?

Po smrti Stalina v roce 1953, kdy vyšla najevo zvěrstva páchaná za jeho vlády, a po nástupu Chruščova do vedení Komunistické strany Sovětského svazu, jsem se začal v situaci orientovat a prosazovat demokratizaci života společnosti. Stejně jako tisíce dalších občanů tehdejšího Československa.

V roce 1958 jsem byl za to potrestán převelením z akademie do Vojenského historického ústavu v Praze. Jako „revizionista“ jsem totiž prý mohl negativně ovlivňovat výchovu důstojnického sboru naší armády. Náčelník, který rozkaz o mém převelení podepisoval, neměl ani tušení, že v té chvíli splnil mé nejtajnější životní přání – stát se historikem novodobých dějin.

Jak se na vás dívali noví kolegové?

Do ústavu nastoupilo i několik dalších adeptů historiografie z řad vojáků. Někteří z civilních zaměstnanců na nás zpočátku pohlíželi jako na neschopné oficíry s khaki mozky. Záhy jsme je však přesvědčili o opaku. Během jednoho roku jsme zpracovali fundamentální práci o partyzánském hnutí v Československu. Téma Slovenského národního povstání (SNP) mi později pomohlo k získání vědecké hodnosti kandidáta historických věd a dostal jsem i oprávnění užívat titul doktora filozofie.

Při jaké práci vás zastihl srpen 1968?

Nástup Dubčeka do vedení strany a program demokratizace života občanů Československa vyvolal v zemi obrovskou aktivitu obyvatelstva. Součástí reformního procesu byla i náprava křivd z padesátých let. Počátkem března 1968 jsem byl pověřen vypracováním znaleckého posudku. Snažili jsme se dokázat, že generál Píka byl odsouzen k trestu smrti na základě falešných obvinění ze špionáže. Studium pramenů k této kauze mi tehdy zabralo většinu času, ale podařilo se mi vyšetřit si pár hodin na scénář k dokumentu o povstaleckých letcích SNP. V předvečer okupace jsme přijeli do Zvolena, protože se mělo natáčet na letišti v nedalekém Sliači, ale nakonec z toho nic nebylo.

Podařilo se vám jméno generála Píky očistit?

Úspěch byl, že jsme dosáhli soudní rehabilitace, ale zbývala rehabilitace společenská. Měla být odhalena pamětní deska na jeho rodném domě a doporučili jsme udělit in memoriam titul hrdiny Československé republiky. Jenomže v té době vrcholila politická krize a prosově-

ským dogmatikům začala narůstat křídla. Rok po osvobozujícím výroku začali kritikové proces zpochybňovat. Zatímco jsem za svoji práci získával jedno uznání za druhým, začaly se nade mnou stahovat černé mraky normalizace. Projít hustým sítem stoupců Pražského jara mohl jen ten, kdo si nasypal popel na hlavu. Já ale odmítl být „pomýlený“ a tak jsem byl koncem roku 1971 jako odborně neschopný a politicky nezpůsobilý „kontrarevolucionář“ navržen na vyloučení z armády, z KSČ i z historického ústavu.

Jak vám tehdy bylo?

Tehdy jsem ještě netušil, kolik převážně dělnických profesí zvládnou v následujících dvaceti letech normalizace – od stavebního dělníka, izolátora a strojníka až po cifřpiona stavebního podniku. Dokonce jsem dělal i topiče v pobočce banky a v motolské nemocnici. Neměl jsem strach z manuální práce, ale měl jsem šílenou zlost na veškerou sprostotu, demagogii, podrazy a převlékání kabátů. A zvlášť těžce jsem nesl to, že mi bylo znemožněno pokračovat v práci historika, kterou jsem si zamiloval.

Takový osud ale potkal i mnoho vašich kolegů...

Na rozdíl od těch, kteří byli zatčeni a odsouzeni za rozvrácení republiky, jsem nedopadl tak špatně. S bývalým náčelníkem Vojenského historického ústavu jsme například stavěli Zahradní Město. S dalšími kolegy jsme vytvořili partu izolátorů a spravovali střechy po celé republice. Chodili jsme na obědy do hospod, a když jsme vstávali od stolu, židle vstávali s námi, jak jsme byli ulepení. A jednou se mi podařilo vylít si plný kelík stříbřenky na holá prsa. Izolační práce byly však jen sezónní, a proto jsme si kvůli pravidelnému výdělku začali hledat jinou práci. Našli jsme místo v Mitasu, továrně na těžké pneumatiky. Naši „politicky nespolehlivou“ partu ale rozdělili a mně přidělili práci v přečerpávací stanici. Nejhorší bylo, že jsem nemohl za celých osm hodin s nikým prohodit ani pár slov. Zkoušel jsem se aspoň učit němčinu, ale v tom rachotu to opravdu nešlo.

Tehdy jste našel radost v řezbařině?

To byla náhoda! Jednou jsem Na Příkopě zahlédl ve výloze Zádruhy, tedy družstva lidové

umělecké výroby, vyřezávanou lodičku. Napadlo mě, že bych to zvládl i já. Myšlenka mi pořád ležela v hlavě, a když jsem jednou v Šárce uviděl složenou hranici nařezaného dřeva, vypůjčil jsem si na „věčnou oplátku“ pár polen a začal zkoušet lodičky, misky... Stačilo mi jediné dlátko. Když jsem si koupil první odbornou knihu O práci se dřevem, řezbařině jsem naprosto propadl. S prvním obrazem sovy jsem si dodal odvahy a nabídl ho v Zádruze. A pak už jsem byl stálým dodavatelem. Tak tomu bylo až do listopadu 1989, kdy jsem se opět stal plnoprávným občanem. Řezbařina byla pro mě požehnáním. Pomáhala nám vylepšit rodinný rozpočet a hlavně byla výbornou náhradou za tvůrčí profesi historika, která mi byla znemožněna.

Jednu z prvních výstav jste si zorganizoval sám v hale vysočanské pobočky Státní banky, kde jste pracoval devět let jako topič. Do kotelen bylo posláno mnoho osobností nepohodlných tehdejšímu režimu...

Po odchodu do důchodu jsem vyměnil kotelnu v bance za kotelnu v motolské nemocnici. To už se psal rok 1986, kdy se začalo hovořit o Gorbačovově glasnosti a perestrojce. Přitáhl jsem tam i svého přítele a kolegu, abychom mohli spolu kout pikle. Byl jsem zas ve svém živlu. Založili jsme opoziční politický Klub Obroda, kde se nás sešlo více historiků. Rozhodli jsme se napsat historii Pražského jara - a během roku 1988 ušlo světlo světa samizdatové vydání s názvem Osm měsíců Pražského jara od autora „Jiřího Čecha“. Pod tímto pseudonymem byla totiž ukryta jména pěti spoluautorů. Nutno dodat, že naše schůzky se konaly v prostorách kotelen a rukopisy jsme ukrývali v rozvodném potrubí.

Zajímala se o činnost Obrody i Státní bezpečnost?

Naše aktivity byly mnohostranné. Spolupracovali jsme i s Chartou 77. Pro Jakešovo vedení jsme představovali coby reformisté z roku 1968 nejnebezpečnější skupinu. Když jsme před listopadem 1989 adresovali výzvu členům KSČ k proměně života v duchu srpnových ideálů, povolali si mě do svého sídla v Bartolomějské ulici.

To nebylo jediné setkání s STB; jednou jsme byli vyslýcháni i v jejich autech.

Co pro vás znamenala sametová revoluce?

Byl to zásadní zlom pro můj život i život naší rodiny. Když Občanské fórum schválilo zřízení Komise vlády pro analýzu událostí let 1967 - 70, začal pro mě závod s časem. Doháněl jsem dvacet ztracených let, které jsem mohl věnovat československým dějinám. Prvním úkolem bylo soustředit z archivů všechny zásadní dokumenty k Pražskému jaru. Dostal jsem se i do nejtajnějšího vojenského archivu.

Ale stihl jsem publikovat řadu článků do tisku a napsat i scénář k televiznímu dokumentu o srpnových událostech. Celé tři roky v komisi byly pro mě pracovně nesmírně vypjaté. Výsledkem našeho úsilí bylo několik desítek tisíc stran archivních dokumentů, které jsme zpracovali v řadě publikací, článků a statí. Stal jsem se také externistou Ústavu soudobých dějin Akademie věd ČR. Mezitím jsem byl rehabilitován a povýšen na plukovníka ve výslužbě. Seniorské období bylo pro mne neaktivnější a neúspěšnější. Devět cen za literaturu faktu je dostatečným důkazem.

Proč jste se ve svých pracích zaměřil právě na Pražské jaro?

Lidé nemají o historii Pražského jara příliš velké povědomí. Mnozí význam Dubčeka neuznávají. Vyčítají mi, že dlouho mlčel, což není pravda, protože byl kritický vůči tehdejšímu prezidentu Husákově a také málokdo ví, že jeho vedení dlouhodobě připravovalo program rozsáhlé demokratizace. Na demonstracích při Sametové revoluci národ skandoval: Dubček na hrad! A když se začalo jednat o budoucí hlavě státu, najednou byl ze hry vyřazen. Sametová revoluce nebyla vůbec sametová, přestože byla nekrvává. I ona byla provázána bojem různých skupin a jednotlivců o moc. Ani v ní nechyběly podrazy, pomluvy, šikana, lhaní. To si jenom vítězové vytvářeli kolem sebe legendy, jakoby historie Československa začínala teprve jejich nástupem do nejvyšších funkcí. A my historikové a bývalí členové Komise vlády jsme nemohli jen přihlížet a mlčet.

Nosíte v hlavě ještě nějaká téma, která byste rád zpracoval?

Myslím, že všechna jsem vyčerpal. V mém věku mi už zdraví příliš dobře neslouží, a tak si dopřávám mnohdy i vynucený odpočinek. Ale možná se pustím do beletrizovaných vzpomínek na svůj život.

Blanka Oujezdská

Antonín Benčík připravuje společnou výstavu řezbářských prací s Janem Dvořákem. Návštěvníci Infocentra s knihovnou se mohou s oběma tvůrci setkat při vernisáži začátkem listopadu.

Věžička kostela sv. Ondřeje se zaskvěla v plné kráse

■ Dřevomorkou poškozená dřevěná konstrukce střechy a věžičky nad presbytářem kostela sv. Ondřeje, který je dominantou Kolovrat už od 13. století, se v září dočkala zásadní opravy. Při tesařských a klempířských pracích objevili řemeslníci v báni věžičky kovovou schránku s dobovými dokumenty. Podrobnosti rekonstrukce i další plány prozradil administrátor uhříněveské farnosti P. Jaroslav Batóg SVD.

Koncem léta zaznamenali obyvatelé Kolovrat v blízkosti kostela sv. Ondřeje stavební ruch. Pane farář, můžete prozradit, co se v kostele opravuje?

Už v roce 2011, kdy jsem nastoupil do funkce, mě někteří farníci informovali, že věžička nad presbytářem, tedy sanktusník, je ve špatném stavu. Před třemi lety jsem kontaktoval firmu Linbach z Prahy, což je stejná společnost, která nyní pracuje na opravě kostela, ale tehdy rozpočet přesahoval finanční možnosti farnosti. Až v letošním roce se nám povedlo všechno připravit tak, abychom mohli začít s opravami.

Můžete rekonstrukci popsat podrobněji?

Vzhledem k rozsáhlému poškození dřevěných částí jsme museli vyměnit celou konstrukci věžičky včetně bání a spodní konstrukce, která drží celou věžičku. Stejně práce byly provedeny také u střešních trámů. Všechny dřevěné prvky bylo nutné odstranit. Kromě toho se vyměnila celá původní střešní krytina za novou měděnou. Pokud bychom opravy zanedbali, mohlo by se stát, že se věžička v blízké budoucnosti zřítí.

Jak dlouho bude výměna dřevěných částí věže kostela probíhat?

Podle plánu měly být všechny práce dokončeny začátkem září. Bohužel nastaly nějaké komplikace. Přesto doufáme, že vše bude hotovo do poloviny října.

Z jakých zdrojů jsou tyto práce financovány?

Protože se nejedná o desítky tisíc korun, ale spíše o stovky, chtěli jsme projekt připravit tak, abychom mohli požádat o dotaci Ministerstvo kultury. To se nám povedlo. Původní rozpočet byl zhruba 400 tisíc korun, z toho 60% tvořila dotace z ministerstva. Ale při tak rozsáhlém projektu mu-

síme počítat s vícepracemi a nárůstem výdajů. Do rozpočtu nebyla zahrnuta rekonstrukce bání věžičky. Teď však víme, že je stejně jako věžička ve špatném, stavu, a proto ji musíme celou vyměnit.

Po sundání krovu jsme zjistili, že je nutné udělat navíc i zednické práce. Původní náklady tak vzrostly o 85%, tedy na cca 730 tisíc korun. A ten zbytek, tedy reálně asi 490 tisíc korun, bude muset doplatit farnost.

Zásah do památkových, tedy i sakrálních objektů, podléhá určitým pravidlům. Narazili jste při práci na nějaká omezení?

Samozřejmě, že práce na kostelech, a zvláště u takových památek jako je kostel v Kolovratech, podléhá přísným pravidlům. Už v době přípravy projektové dokumentace jsme byli v kontaktu s ÚPP (Ústavem památkové péče), a stejně tak i po celou dobu rekonstrukce. Všechny zásahy, které nejsou v projektu plánovány, byly automaticky konzultovány a odsouhlaseny odborníky z tohoto ústavu.

Kostelní věže ukrývají často schránky s odkazy pro další pokolení. Objevili řemeslníci podobnou skrýš?

V báni věžičky byla nalezena kovová schránka, ve které jsme objevili památky z předválečné doby. Zjistili jsme, že poslední oprava byla provedena v roce 1937. V báni jsme našli mince v haléřových hodnotách i jednu korunovou minci, pak mimořádné vydání týdeníku Pražský ilustrovaný zpravodaj k úmrtí T.G. Masaryka a dopis budoucím obyvatelům Kolovrat. V něm například stojí, že v roce 1937 měly Kolovraty 1 543 obyvatel, a z toho 1 058 katolíků.

V těsné blízkosti kostela jsou rozložené dřevěné trámy. Musí být návštěvníci bohoslužeb nebo turisté opatrní při vstupu za bránu?

Práce probíhají od rána do večera a během této doby nedoporučujeme chodit bezprostředně kolem kostela. Ve čtvrtek večer a v neděli, kdy jsou bohoslužby, není žádné omezení, pokud lidé projdou po hlavním chodníku. Řemeslníci se vždy snaží dát tuto cestičku do pořádku.

Počítá se v budoucnu s dalšími opravami v interiéru kostela anebo s úpravami prostoru starého hřbitova?

Jistěže, ale do farnosti Uhříněves patří kromě kostelů v Uhříněvsi a v Kolovratech ještě kostel v Královicích a v Dubečku, a navíc památková budova fary s celým areálem. Tento rok budeme ještě pracovat v kostele v Královicích.

Naše pozornost musí být věnovaná všem budovám stejně. Vše ale záleží na financích. Pokud by se našel nějaký sponzor, určitě bychom mohli pokračovat ihned.

Můžete přiblížit plány na další období?

Ještě v letošním roce bychom chtěli realizovat výměnu ozvučení. Zařízení, které používáme, je už letité a nevyhovující. Za rok, dva nebo i tři, což zatím neumíme odhadnout, chceme pokračovat v opravě fasády.

Mám v hlavě ještě několik věcí, které bych chtěl postupně realizovat, tedy opravovat nebo zlepšovat, ale vše opravdu záleží na financích.

Blanka Oujezdská

V měsíci září léta Páně 1937 byla stará, už velmi poškozená bání z věže filiálního kostela sv. Ondřeje v Kolovratech sněta a byla tam zasazena bání nová. Patronem kostela byl tehdy j.j. František kníže z Liechtensteínu...

Opravy věže prováděl p. stavitel Václav Vosecký, zednický, tesařský a studnařský mistr v Uhříněvsi, a práce klempířské vykonával p. J. Hrdlička, mistr klempířský z Kostelce nad Černými lesy...

Filiálnímu kostelu sv. Ondřeje byly tehdy přivtěleny dvě obce: Kolovraty, které měly 1543 obyvatelů, z nichž bylo 1058 katolíků, a Nedvězí se 342 obyvateli...

(z dopisu nalezeného v báni věže)

Restaurant Day na Bohumila zahradě

■ Na komunitní zahradě se koncem srpna veřejně slavila první sklizeň a bylo věru co oslavovat. Ještě na přelomu května a června jezdila po pozemku těžká technika a vsudypřítomná jílovitá suť mnohé z nás značně zneklidňovala.

Souhrou šťastných okolností se ale zahrada záhy podařilo probudit k životu: projíždějící nákladák mimoděk objevil studnu; k dispozici máme zdroj kvalitního kompostu, koňského hnoje, rákosu, trávy i štěpky; počasí nám letos přálo, ale hlavně – sešli se tu vskutku úžasná lidé, kteří často mají s pěstováním bohaté zkušenosti a těší je pracovat na společném díle.

A jako by ani to nestačilo – oni se rozhodli, že se o nemalou část „své“ úrody podělí s veřejností a uspořádali na oslavu první komunitní sklizeň druhý kolovratský Restaurant Day (mezinárodní volně slavený svátek domácího jídla a susedského života). Desítky návštěvníků tak mohly ochutnat množství domácích dobrot s letním laděním převážně do středomořské odlehčenější kuchyně; například grilované cukety a lilky, zeleninové polévky, saláty, quiche, koláče, limonády i koktejly, jakož i sytější masové speciality, pravé makedonské „tavče gravče“ či vždy dobře naložený hermelín.

I děti si přišly na své – vůbec první den bylo možné zadovážet si v jurtě lesní mateřské školky sOOvička, která během předchozího týdne vyrostla na zahradě jako mávnutím kouzelného proutku.

Pokud se chcete o komunitní zahradě či lesní školce dozvědět víc, veškeré informace naleznete na webových stránkách vzdělávacího spolku sOOva: soovakolovraty.wix.com/soova. Osobně nás můžete navštívit na komunitní zahradě zastihnout zpravidla v sobotách (plné pracovní nasazení) nebo v úterky dopoledne (ležérnější tempo matek s dětmi). Rádi vás uvidíme! A děkujeme všem, kteří nám pomáháte jen tak.

Alena Kopřiva Chadová, koordinátorka komunitní zahrady

Permakultura: trvale udržitelný životní styl

Zadní vrátka

Letos obohatila Kolovratský zpravodaj nová rubrika o permakultuře neboli o trvale udržitelném životním stylu. První naučnou tematiku naleznete v čísle 1/2016. Rubriku jsme nazvali příznačně zadní vrátka. Proč? Věřím, že to poznáte sami.

Půda v zahradě

Pro začátek uvedu pár zajímavostí o půdě v zahradě, což řešíme patrně všichni, kdo se o nějaký kousek země staráme. Půda je živý organismus. Hrst úrodné půdy obsahuje více mikroorganismů, než kolik žije na naší planetě lidí. Jeden hektar uživí 2 tuny zvířat nadzemních a 10 – 20 tun zvířat podzemních. Nebo také jednoho až dva lidi celoročně. To pro hrubou představu, s čím máme tu čest.

Složení půdy na svém pozemku můžeme buď odhadnout, nebo vzorek půdy důkladně promíchat v zavařovací sklenici s vodou – po třech dnech se ustálí vrstvy půdy od nejtěžších částíček po nejlehčí a uvidíme tak procentuální zastoupení jednotlivých složek. **Každou půdu lze vylepšit, ale musíme vědět, jaký chceme výsledek.** Některé rostliny mají radši půdu zásaditější, jiné kyselejší, bohatší na živiny nebo chudší, humózní, písčitou či vápenitou, o oslunění či zastínění ani nemluvě. Logicky ale vycházíme ze situace na pozemku, nadmořské výšky, zeměpisných souřadnic a kulturně-historických souvislostí krajiny. Pokud dané realitě přizpůsobíme výběr rostlin, ušetříme si spoustu práce, investic, starostí a výsledek bude působit přirozeně a rostliny budou prospívat.

Půdě nedělá zrovna dobře rytí a orání (obracení hlavou dolů), na které jsme tolik uvyklí. Bakterie světlo milné a světlo plaché se dostanou na špatné místo a nožičky nemají. Půda tak na dlouhou dobu ztrácí mnohé své kvality. U záhonů můžeme volit šetrnější způsoby prokypření i dodávání živin (např. rychlé vidle, mulčování, pěstování dvouletých plodin či zeleného hnojení, využívání zákvasů a jichy).

Půdě nedělá dobře ani úplné obnažení – zde se nabízí analogie s odřeninou na kůži (hned je tam placatá záležitost k zakrytí a zacelení, ať už krevní destička nebo plevel). Zaplevelení pěstovaných rostlin se můžeme efektivně bránit přiměřenou vrstvou mulče (průhlednou či silnější, dle druhu plodiny). Mulč je pokrývka půdy organickým materiálem (sláma, seno, rákos, listí, kůra, štěpka...), lépe sušším. Mulčovat lze ale i štěrčkem nebo kamínky (trvalky).

Kyselost či zásaditost půdy na svém pozemku si sice můžete změřit lakmusovým papírem, ale rychlejší je zaměřit svou pozornost na výskyt jehličnanů – ty půdu jednoznačně okyselují a tím pádem degradují pro pěstování mnohých jiných rostlin, zejména většiny plodin. Jehličnany si takto likvidují konkurenty. Ořešáky se brání podobně, ale pro změnu vyluhují látky zabraňující klíčení jiných rostlin. Předcházejte si žízaly, dokáží půdu zneutralizovat.

Kvalitní půda dobře váže vodu. K tomu potřebuje obsahovat dostatečné množství humusu (odumřelých organických látek). Jak problematice retence (schopnosti půdy vázat vodu), tak erozi (rozrušování) půdy je v poslední době v ČR věnována zvýšená pozornost, protože zejména zemědělská půda se dostává do žalostného stavu. **Každý z nás ale můžeme přispět ke zlepšení kvality půdy – ať už v malém u sebe, nebo podpořením zodpovědného zemědělce.**

Alena Kopřiva Chadová

Geocaching je také o setkávání

Pokud někdo z vás začal hledat kešky, je pravděpodobné že se v terénu potkal s dalšími kačery, pokecal, vyměnil si zkušenosti nebo se mu přihodilo něco podobného. Odtud je už jen krůček k posunutí se na event. Na co? Na event, tedy po našem na setkání kačery.

V mapě keší můžete najít speciální kategorii keší – eventy. Jsou to setkání kačery na daném místě v daném čase s nějakým tematickým obsahem. Můžete tak narazit na eventy, které jsou jen o setkání, ale také na eventy s cestopisnou nebo historickou přednáškou, se zajímavou prohlídkou nějakého objektu apod.

Vzhledem k tomu, že se jedná vlastně o speciální druh keše, je možné si každý event zalogovat jako nalezený keše. Na naprosté většině eventů si můžete s ostatními kačery vyměnit různé sbírkové nebo trackovatelné předměty, ale především si vyměnit zkušenosti a načerpat spoustu nových nápadů a námětů pro svoji další geoturistickou aktivitu.

Pokud budete sledovat dění v Kolovratech a sledovat i zdejší mapu keší, narazíte každý rok na nějaký zajímavý event, a to přímo v místě svého bydliště.

Protože keší je v Kolovratech dostatek, i tentokrát citujeme pár postřehů kačery, jak vidí naši obec a co při lovení zažívají:

- *Na broděni jsem si připadal příliš sexy, tak jsem si to suše (doslova) obehel. Kopřivy teda začínají nabírat sílu a brzo tady asi bude pěkné pole z nich, pak to bude za poctivé čtyřhvězdičky. Keška samotná tak akorát, aby to šlo zvládnout, a přitom to nebylo zadarmo.*
- *Tak poslední keška dneska a nemůže to být zadarmo, to je jasné: D měl jsem s sebou kolo, tak jsem si řekl, že na něm potok heroicky přebrodim suchou nohou. Ale chyba lávky, jednou mokrou nohou tam, druhou zpět, takže jsem to mohl rovnou projít a nešpekulovat, jak to přeježu. Každopádně byla to sranda, díky za kešku :)*
- *Přimo u kešky se utábořili na lavičce nějakí lidé, takže jsme začali okupovat lavičku o 200 metrů dál a čekali, až odejdou. Mezitím jsme si alespoň odpočinuli a občerstvili se. Velmi příjemné místo na odpočinek, plné stínů, stromů a trávy.*
- *Přijeli jsme sem vlakem, udělali jsme si pěknou procházku kolem Kolovrat a posbírali 21 krabiček. Bylo krásné počasí a tady se nám moc líbilo. Netušila jsem, že ještě existují cesty s tak dlouhou historií.*
- *Tento víkend jsem měl opět naplánováno, že zůstanu v Praze a budu lovit kešky... Brouzdal jsem po mapě a zaujala mě oblast Kolovrat. Dá se sem dojet MHD na open card a je to krásná malá a klidná obec s hezkým okolím a hlavně velkým počtem kešek.*

ptakopysk1

Myslíme to vážně: Sport není za trest!

Na poslední tři srpnové dny připravilo Studio Sport sportovní camp v rámci projektu Sport není za trest s podporou hlavního města Prahy. V tělocvičně ZŠ Kolovraty se převážně ti nejmladší žáci a žákyně z prvního stupně ZŠ seznámili s tím, co sport opravdu obnáší.

Tedy šlo o náročný program, který začínal v 9 hodin a končil v 17 hodin, děti musely udržet pozornost a soustředit se na činnosti a úkoly, které měly vykonávat. Naučily se, že je důležité nejen soupeřit, ale zároveň podat ruku vítězům, podporovat svůj tým a nadřadit kolektivní výkon nad svoje ego. Zkrátka bylo toho dost.

Jak jsme očekávali, velký úspěch měly všechny možné soutěže, kterých bylo opravdu hodně. A ještě větší úspěch pak mělo rozdělování cen a diplomů pro ty, kteří uspěli. Nakonec si každý nějaký úspěch našel a vychutnal. Bylo toho dost i pro trenérky Danielu Baumrukovou a RNDr. Michaelu Kotyzovou, které musely celý program připravit a celý den vydržet. To si zaslouží poděkování! Teď už chystáme tréninkové programy na úterý a čtvrtek až do konce roku 2016. Informace můžete průběžně sledovat na studio-sport.cz nebo zskolovraty.cz.

PaedDr. Jiří Baumruk, studio-sport.cz

Začátek sezóny Studia Sport

Jen jsme se vrátili ze soustředění v Růženě, hned nás čekaly další akce. Tradiční turnaje o Velkou cenu Prahy i letos doslova sprintovaly už začátkem září. Na kurtech Meteoru Praha se nejdříve představily mladší žákyně a pro Studio Sport to byl povedený vstup do sezóny.

Van Gorp byla vyhlášena nejlepší nahrávačkou a zástupkyně kapitánky Míša Vlčková nejlepší hráčkou turnaje. O den později nastoupily starší žákyně. Jedná porážka přišla už ve skupině – s Olympem v tiebreaku 15:17, a tým jsme se ocitli ve skupině družstev bojujících o 5. až 8. místo. Tam už jsme zase jen vyhrávali a tak jsme si odnesli konečné 5. místo.

Během září nás čekají ještě kvalifikace pro Přebor Prahy – přihlašujeme čtyři družstva do soutěže v minivolejbalu, dále mladší žákyně, starší žákyně a kadetky. V září budou startovat naše děvčata ve finále Mistrovství České republiky v Brně v kategoriích modrý a zelený minivolejbal. Hlavně v tom modrém bychom rádi navázali na titul Přeborník Prahy a 2. místo v kvalifikačním turnaji, který se hrál v červnu v Českých Budějovicích. O dalších výsledcích budeme informovat.

PaedDr. Jiří Baumruk, studio-sport.cz

Volejbal mohou hrát už šestileté děti

Po olympijských zážitcích se s příchodem září vracíme zpět do volejbalového oddílu klubu SC Spirit Říčany, který bude i letos pořádat nábor nových členů. Již tradiční sportovní oddíl dává možnost dětem rozvíjet se a hrát volejbal bez rozdílu věku. Zkušenosti trenéři, kteří hrají či hráli nejvyšší české i zahraniční soutěže, jsou zárukou jistoty kvalitních tréninků a rozvoje členů.

V předchozích letech zaznamenal klub enormní zájem z řad dětí. Maximální počty osob na trénincích však zaručují dětem kvalitu tréninků a jejich rozvoj. S novou sezónou přichází také další posun. Nově bude klub organizovat soutěže, které budou součástí minivolejbalové ligy, určené pro nejmenší děti a zapojené do celostátních soutěží. Klub tak navazuje na akce, které jsme pro děti uspořádali v minulých letech, jako jsou např. tréninky s hvězdou či turnaje minivolejbalu. Novinkou letošní sezóny bude také lepší využití sportovního zázemí a tréninky ve větší sportovní hale, kde budou děti lépe trénovat.

S volejbalem mohou děti začít již od 6 let, a to v rámci tréninkového programu MINIVOLEJBAL, kde se učí pracovat s vlastním tělem a míčem. Při tréninku jsou používány například menší a měkčí volejbalové míče, které jim usnadní práci s ním. Děti se učí poznávat sport, zásady fair play, práci v kolektivu a v neposlední řadě, jak každý může pracovat sám na sobě a posouvat se dál.

Klub nabízí tréninky pro všechny věkové kategorie. Volejbal mohou začít hrát i náctiletí, kteří nemají herní zkušenost. Nejsou výjimkou úspěšní reprezentanti volejbalu, kteří ho začali trénovat jako starší žáci. Volejbal dnes patří k životnímu stylu. Zejména plážový volejbal zažívá v posledních letech velký boom a můžeme se s ním setkat na mnoha hřištích, ve školách, na pracovních akcích či na dovolených. V SC Spirit Říčany záleží jen na každém jedinci, zda bude chtít hrát volejbal v budoucnu závodně nebo jen s přáteli například u vody.

Více informací naleznete na www.SPIRIT-SPORT.cz.

Jan Černík

Karate rozvíjí a utváří osobnost dítěte

Oddíl karate klubu SPORT CLUB SPIRIT (oddíl Kamiwaza karate) má za sebou nabitě léto plné úžasných zážitků.

Nejprve si naši karatisté užili krásný týden v prostředí našich nejvyšších hor Krkonoš. Soustředění bylo nejen ve znamení tréninků, ale také pohody, přátelství a krásných okamžiků. Celkem výstižně okomentovaly soustředění klubu jedny celostátní noviny: „Z lesů se ozývaly bojové výkřiky, které procházely celým údolím krkonošského pohoří. Nadšení dětí a jejich pozitivní energie byla vidět na každém jejich kroku“.

Po úžasném soustředění čekaly naše karatisty také příměstské tábory a příprava na další sportovní sezónu. Příměstské tábory využily spíše naše mladší říčanské děti. Po táborech, soustředěních a dalších zážitcích se však již všichni těší na poprázdňinové tréninky. I letos klub pořádá nábor nových členů. Kurzy jsou rozděleny do několika věkových kategorií. Mohou tak začít chodit děti v jakémkoliv věku. Velice oblíbené jsou nejen kurzy pro děti, kde se děti učí zábavnou formou bojové umění karate, všeobecnou pohybovou přípravu a zlepšují si fyzickou kondici a koordinaci těla, ale populárnější jsou také tréninky dětí s rodiči, kde mohou cvičit děti již od 4 let.

Díky tomu, že karate klub je součástí olympijského hnutí, patří k největším organizacím svého druhu u nás a členové jsou součástí reprezentace ČR, mají členové klubu možnost i dlouhodobého rozvoje. Ojedinelým prvkem, který klub nabízí, je propojení tradičního japonského umění s moderní pohybovou přípravou.

S tréninky karate může začít dítě v každém věku a to bez rozdílu váhy či pohlaví. Karate rozvíjí a utváří osobnost dítěte, pomáhá jim s lepší koordinací těla. Sportovní klub během roku navíc pořádá, kromě samotných tréninků, různé doprovodné akce republikového významu v podobě seminářů, soustředění, zkoušek, sportovních soutěží, závodů a výletů. Přijďte si i vy vyzkoušet zcela nezávadně a ZDARMA lekcce karate. Více informací na www.KARATE1.cz.

Filip Miler

Oslavy 90 let fotbalu v Kolovratech

Fotbal v Kolovratech se začal hrát v roce 1926. Na letošní rok tedy připadá výročí 90 let od založení prvního kolovratského fotbalového družstva. Pro oslavu jsme vybrali první víkend po skončení soutěží.

Sobotní odpoledne 25. června patřilo na hřišti všem fotbalistům a těm, kteří se starají o chod klubu nebo s ním pomáhají.

Po dvanácté hodině začal maratón zápasů těch, kteří tvoří základnu a budoucnost oddílu. Více než 60 dětí z přípravky a mladších žáků ve věku od pěti do dvanácti let sehrálo zápasy mezi sebou nebo proti pozvaným soupeřům. Ti, co zrovna nehráli fotbal, dováděli ve skákacím hradu nebo hráli další míčové hry, ať už na beachovém kurtu nebo na víceúčelovém hřišti. Během odpoledne se nad areálem přehnal bouřka a po jejím odeznění přišel na řadu hlavní bod programu oslav.

Sokol Kolovraty poděkoval těm, kteří měli v posledním desetiletí zásadní vliv na rozvoj areálu a celého klubu. Tato slavnostní chvíle obstarala úvod k benefičnímu utkání, ve kterém dresy domácího Sokola oblékli trenéři (a trenérka) a funkcionáři. Soupeřem jim byl tým REAL TOP PRAHA, složený z osobností kulturního a sportovního prostředí. Pro zápas v Kolovratech představil REAL TOP mimo jiné fotbalové internacionály Radka Bejbla, Lukáše Zelenku a Tomáše Hunala, herce Jaroslava Hampla, hudebníka Otu Baláže nebo moderátora Roberta Zárubu.

Slavnostní rozehrání obstarala Kateřina Antošová z Kolovrat. Paní Antošová před utkáním obdržela z rukou zástupců Sokola šek na 65 tisíc korun, společný dar Sokola a některých partnerů, jako příspěvek na přípravu na Paralympiádu v Riu. V samotném zápase nešlo o výsledek, rychlost hry byla o poznání pomalejší, než je v mistrovských zápasech. Přesto doufáme, že se diváci i hráči bavili. Devadesátka oslavil Sokol v dobré kondici. Po prázdninách začíná sezóna devadesátá první. I v ní sehraji naše týmy od mini-přípravky po dospělé spoustu zápasů. Přejeme jim hodně úspěchů, radosti ze hry a co nejméně zranění.

K výročí vydal Sokol menší publikaci mapující celou historii fotbalu v Kolovratech, obsahující i historické fotografie. Tyto publikace jsou stále ještě k prodeji na hřišti.

Poděkování Kateřiny Antošové: Jsem ráda, že žiju v Kolovratech, a to nejen proto, že je tu hezky, ale že zde žijí i dobří lidé. O tom jsem se přesvědčila při oslavě 90 let Sokola Kolovraty. Mohu říci, že jsem byla uprostřed fotbalového hřiště poprvé v životě (a zřejmě i naposledy). Byla pro mě velká čest provést slavnostní „výkop“ utkání.

Za finanční pomoc v přípravě na Paralympiádu všem moc děkuji!

Fotbalová sezóna je za dveřmi

Na konci června se zavřela opona za fotbalovou sezónou 2015/2016. V červenci Sokol zrealizoval opravu hřiště s umělou trávou a pravidelnou údržbu hlavního travnatého hřiště.

Ve struktuře družstev Sokola dochází před sezónou k drobným změnám. Do soutěží dospělých kromě A-týmu přihlašujeme i „Juniorku“. Jedná se o tým složený převážně ze starších dorostenců a hráčů, kteří z dorostu vyšli v posledních letech, tedy z našich odchovanců. Už minulou sezónu dorostenci táhli B-tým a očekáváme, že tyto kluci, kteří prošli mládežnickými kategoriemi v Kolovratech, doplní naše dospělé týmy.

Mladší dorost na jaře oslavil vítězství v soutěži a vybojoval si účast v pražském přeboru. V této nejvyšší pražské soutěži tedy budou startovat týmy starších žáků i mladších dorostenců.

V druhé polovině srpna vyráží na soustředění juniorka s mladším dorostem a staršími žáky na Šmejkalovy boudy. Mladší žáci s přípravkami jedou do Lánova. Do soutěže naskočí jako první A mužstvo. Poslední srpnový víkend hrajeme první kolo a před týmem je úkol co nejdříve se vrátit do 1.A třídy. Na začátku září pak začínají ostatní týmy.

Pro podzimní sezónu 2016 jsme se po dlouhých letech rozhodli změnit čas výkopu A mužstva; domácí zápasy „áčka“ se budou hrát v sobotu odpoledne, předzápasy obstarají mladší žáci. Nedělní odpoledne se stává hracím časem pro domácí zápasy Juniorky pod hlavičkou „Muži B“. Mladší dorostenci, starší žáci a přípravky své domácí zápasy budou hrát také v neděli. Věříme, že si i v následující sezóně najdete cestu na hřiště a podpoříte naše hráče. Rozpisy zápasů a pozvánky sledujte na webu, facebooku a plakátovacích plochách v Kolovratech.

Tomáš Reitmeier

Rozpis domácích zápasů na podzim:

Muži A

11.9. Kbely
24.9. Chodov
8.10. Braník B
22.10. Kačerov
5.11. Háje B
19.11. Třeboradice B

Mladší dorost

10.9. Střešovice
25.9. Braník
2.10. Loko
16.10. Zličín
30.10. Vršovice
13.11. Háje

Mladší žáci

10.9. Radotín
24.9. Háje B
8.10. Aritma
22.10. Hostivař
5.11. Strašnice
19.11. Zbraslav

Mladší příprava

4.9. Praga
11.9. Újezd nad Lesy
18.9. Uhřetěves
2.10. Hrdlořezy
16.10. Tempo

Juniorka

18.9. Kyje B
9.10. Klánovice
23.10. Kunratice B
6.11. Chodov B
20.11. Štěrboholy B

Starší žáci

18.9. Loko
2.10. Kačerov
16.10. Podolí
6.11. P. Kopanina
20.11. FA Praha

Starší příprava

18.9. Dubeč
9.10. Háje
23.10. Řepy
6.11. Ďáblice
20.11. Junior

-tr-

MAESTRO CLUB v létě nezhálel

Ještě koncem května se naši hráči vydali na nohejbalové soustředění do Velké Jesenice.

Soustředění si zprjemnilo účastí na místním nohejbalovém turnaji, který v sestavě Petr Souček, Jiří Dlouhý a Petr Pavlů zcela jasně ovládli bez ztráty jediného setu. Další náš hráč Kamil hostoval v jiném týmu, který se umístil na pěkném 6. místě. Celkem se turnaje zúčastnilo 12 týmů.

V neděli 12. června jsme se vydali na Pochod rozmrzlého kapříka aneb na procházku ze Senohrab do Zlenic. Pro letošní rok jsme trochu změnili trasu - z Kolovrat jsme se vydali vlakem do Senohrab, odtud pěšky pod Hlásku a poté přívozem přes řeku Sázavu do Zlenic. Ze Zlenic jsme pak pokračovali vlakem do Čerčan a Kolovrat. Počasí nám přálo a někteří stihli nasbírat i košík hub.

Další červnový víkend se pak na své soustředění vydali i volejbalisté. Pro soustředění využili opět chatu ve Vítkovicích v Krkonoších, která nabízí jak antukový kurt, tak tělocvičnu v případě nepříznivé počasí. Účast byla hojná, a tak se akce velmi vydařila.

Koncem srpna se náš nohejbalový tým v sestavě Petr Souček, Jiří Dlouhý a Pavel Martínek zúčastnil turnaje v Kolovratech – Memoriálu Lubomíra Peška 2016. V konkurenci 7 týmů naši hráči vybojovali krásné 1. místo. Gratulujeme!

A nyní se již pomalu těšíme na zimní sezónu v tělocvičně. Pokud byste se k nám chtěli přidat, neváhejte a přijďte. Nohejbal hrajeme v kolovratské tělocvičně v úterý od 19,30 do 21 hod. a ve čtvrtek od 18,30 do 20,30 hod. Volejbal hrajeme také v kolovratské tělocvičně, a to v neděli od 18 do 20 hod.

Jana Konečná

Sklenářství Jan Černý

Firma Jeník - plátce DPH

Adresa: **Do Potoků 35, Praha 10 - Lipany**

Provozní doba: **pondělí-pátek 08.00 - 16.00 hod.**

Telefon: **267 710 335, 603 513 824**

(volat jen v pracovní době)

Nonstop telefon: **603 416 410**

E-mail: **email@jenisklo.cz**

Web: **www.jenisklo.cz**

Provádíme sklenářské práce na dílně i u zákazníka

- Zasklívání, vrtání, broušení, lepení zrcadel, akvárií, terárií •
- Výřezy diamantovou pilou •
- Výroba izolačních skel •
- Široký sortiment zrcadel, skel (včetně lepených) - tloušťky, barvy, vzory! •

NOVĚ

- pískování skel, lepení skel UV lampou •
- rámování, paspartování •

AUTODOPRAVA NONSTOP

MILAN PETRUŽÁLEK

- odvoz kontejnery
- sutě, odpad, písky, drtě
- recykláty, tříděná zemina
- přeprava materiálu
- Avia, Liaz, Tatra, Iveco, multikára
- zemní a výkopové práce
- smluvní ceny

Mobil: 603 242 142

Telefon: 281 931 419

Fax: 291 931 512

www.sute-pisky.cz

milanpetruzalek@sute-pisky.cz

Společně vyženeme kamiony z Prahy

VOLEBNÍ PROGRAM PETRA SÝKORY

1. Podpora dostavby Pražského okruhu.
2. Podpora omezení tranzitní dopravy (osobní, nákladní) v městských částech jihovýchodní oblasti Prahy.
3. Podpora legislativních změn v systému financování sportu.
4. Podpora sportu dětí a mládeže jako nejúčinnější protidrogové prevence.
5. Podpora volnočasových aktivit seniorů.
6. Podpora výstavby startovacích bytů pro mladé a ústupového bydlení pro seniory.

Petr Sýkora • Váš kandidát do Senátu 12

Petici za dostavbu pražského silničního okruhu podepsalo již 3 164 občanů.

www.sykorapetr.cz

Tiráž

Kolovratský zpravodaj – číslo 3/2016

Vydává: Městská část Praha-Kolovraty. Zpravodaj vychází čtvrtletně.

Řídí redakční rada: předseda Petr Bartoš, členové: Blanka Oujezdská, Pavel Klikar, Tamara Hejč Petrová, Věra Vondrovicová

Grafická úprava: Lucie Hofmanová, foto na obálce: Pavel Klikar

Adresa redakce: Infocentrum s knihovnou, Mírová 20/54, 103 00 Praha-Kolovraty

Telefon: +420 267 710 613

E-mail: info@kolovraty.cz, web.periodika@kolovraty.cz

Zpracování a tisk: Ofsetová tiskárna SWL, Středohorská 549, Praha 10

Počet výtisků: 1 700 ks. Registrováno pod číslem MK ČR E 18162

Nevyžádané rukopisy a další podklady se nevracejí. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady.

Redakce si vyhrazuje právo rukopisy přizpůsobit tisku.

Uzávěrka jednotlivých čísel: 1. března, 1. června, 1. září a 25. listopadu 2016

Termíny distribuce: 31. března, 30. června, 30. září a 20. prosince 2016

TOP09

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

Věřím ve vzdělání jako záruku svobodné budoucnosti země

Senátní kandidát pro Kolovraty

Mgr. Jakub Lepš, M.A.

VŠ pedagog,
zástupce starosty Prahy 11

Jakub Lepš
DO SENÁTU

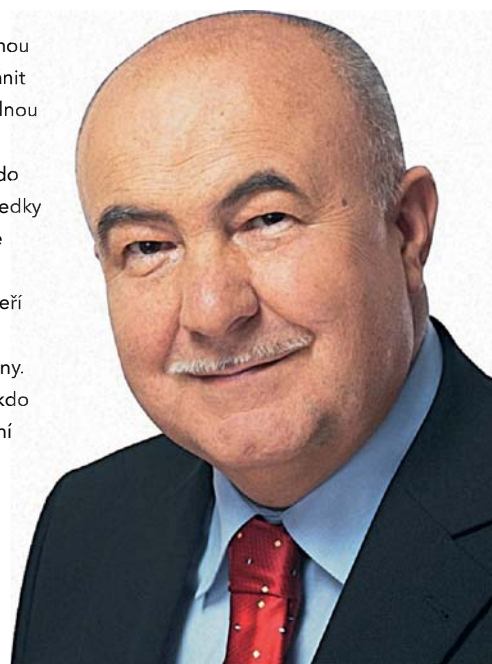
www.JakubLeps.cz

Některé z bodů, které bude **Mgr. Petr Hannig** prosazovat v Senátu:

- Zrušení zákona o nepřiměřené obraně. Ten teď nahrává spíše zločincům nežli obětem. **NÁVRH:** Každý kdo někoho napadne musí počítat s jakoukoliv obranou napadeného, včetně té nejkrajnější. Naši lidé musí mít možnost se účinně bránit proti možným teroristickým útokům. Proti mačetě třeba legálně drženou střelnou zbraní.
- Z našich sociálních a zdravotních systémů nesmějí čerpat prostředky ti, kteří do nich nevložíli ani korunu a navíc představují bezpečnostní hrozbu. Tyto prostředky jsou primárně určeny pro zlepšování životní úrovně našich občanů, pro mladé rodiny s dětmi, na léčbu těžce nemocných pacientů, zvláště dětí.
- Jako předseda strany nebude muset poslouchat příkazy šéfů stran a hnutí, kteří zase poslouchají příkazy z EU.
- Lidé by měli mít možnost se svobodně vyjadřovat a nazývat věci pravými jmény.
- NE modrým zónám, protože vytahují další peníze z kapes obyvatel a navíc nikdo nezaparkuje jinde, než ve čtvrti, kde bydlí. Vybudováním příměstské železniční dopravy typu S Bahn se záchytnými parkovišti v místech odkud lidé jezdí do práce, se vyřeší svízelná situace s parkováním a modré zóny se v celé Praze budou moci zrušit.

Ve dnech 7. a 8. října a případně ve druhém kole 14. a 15. října volte Mgr. Petra Hanniga č. 4. Volte změnu.

www.stranzdravehorozumu.cz, www.hannig.blog.idnes.cz,
www.ne-ilegalni-imigraci.cz

■ ZÍSKEJTE JEDNODUŠE A POHODLNĚ DŮLEŽITÉ INFORMACE O DĚNÍ V OBCI

SMS InfoKanál
Odběr SMS zpráv
z Úřadu zde!

Více o službě a další
možnosti registrace
na www.kolovraty.cz.

Městská část Praha-Kolovraty zahájila provoz **SMS InfoKanálu**, který umožňuje **zasílání důležitých informací** na zaregistrovaná čísla Vašich mobilních telefonů v krátkých textových zprávách - SMS.

Registrace pomocí SMS

REGISTRUJmezeraKOLOVRATYmezeraULICE

REGISTRUJmezeraLIPANYmezeraULICE

- pro registraci chaty je potřeba za číslo popisné přidat mezeru a slovo EVID

SMS odesílejte na číslo SMS InfoKanálu: 267 710 504

■ KoloZávod
11. září 2016